

בית המשפט המחויז בתל אביב - יפו

ת"א 17-02-40395 ר.פ. נ' כל חברת לביטוח בע"מ

לפני כבוד השופטת שלומית יעקבוביץ

ר.פ.	התובעת
ע"י ב"כ עו"ד נתנאל בירן	ע"י ב"כ עו"ד משה עבדי

נגד

הנתבעת	כל חברת לביטוח בע"מ
	ע"י ב"כ עו"ד משה עבדי

פסק דין

1. עסקין בתביעה על פי חוק פיצויים לנפגעים תאונות דרכיים, התשל"ה-1975 (להלן: "החוק") לفائוט בניין נזק גוף, אשר נגרם, על פי הנטען, לתובעת בתאונות דרכיים, אשר ארהה ביום 19.11.2008 עת המתינה ברמזור אדום ורכב אחר פגע בעוצמה ברכבה מאחור (להלן: "התאונה").
2. הנתבעת ביטהה במועד התאונה את רכב התובעת בביטוח חובה ואינה חולקת על קיומו של כיסוי ביטוח, כמו גם על חובהה לשאת ביפוי, ככל שייפסק לתובעת. המחלוקת מצומצמת לשאלת הנזק בלבד, על היבטי השונים.
3. התאונה הוכרה על ידי המוסד לביטוח לאומי כתאונה עבודה ולתובעת נקבעה נכות רפואית צמייה משוקלת בשיעור של 14.5% - 5% בתחום הנפשי בהתאם לתקנה 34(א)(ב) לתקנות הביטוח הלאומי (קביעת נזק לנפגעי עבודה, התשט"ז-1956 (להלן: "תקנות המיל")) ו- 10% בתחום הריאומטולוגי בהתאם לתקנה 35(1) לתקנות המיל.
4. התביעה הוגשה מליינריה לבית משפט השלום בהרצלה על בסיס קביעת המוסד לביטוח לאומי (סעיף 6ב. לחוק). לימים ובעקבות טענה להחמרה שחללה במצבה הרפואי של התובעת עטרה זו בבקשת להתייר הבאותן של ראיות לסתור את קביעת המוסד לביטוח לאומי. הבקשת נחתה בחילטה מיום 8.1.2015 ובquesthet רשות ערעור שהגישה התובעת התקבלה (ראו בר"ע 01-15-25279).

בית המשפט המחויז בתל אביב - יפו

ת"א 17-02-40395 ר.פ. נ' כל חברת לביטוח בע"מ

5. בעקבות ההחלטה שניתן להביא ראיות לסתור את קביעת המוסד לביטוח לאומי מונו שלושה
 2 מומחים רפואיים – האחד בתחום האורתופדי (פרופ' גנאל), השני בתחום הרואמטולוגיה
 3 (פרופ' ויינברגר) והשלישי בתחום הפסיכיאטרי (פרופ' מילר).
 4 לאור הערכת המומחים הרפואיים את שיעור נכותה הרופאית הצטטת של התובעת (נכות
 5 רפואית משוקלلت בשיעור של 42.5%), בקשה האחורה להעביר את תביעתה לבית
 6 המשפט המחויז ומשבקשתה נותרה (ראו החלטה מיום 1.1.2017) התבררה התביעה לפניה.

נכסות הרפואיות

6. ביום התאונה ולאור "כאב לאורך ע"ש מימיון התחליל בגב תחתון עליה לכיוון מעלה" פנתה
 10 התובעת לקבלת עזרה רפואית בקהילה, שם אבחנו "רגשות בגב תחתון, תנועות
 11 מגבלות... עצילות לא נראה קו שבר".
 12 בשל תלונות חזרות ונשנות על כאבי גב/עמוד שדרה עברה התובעת בירור שככל, בין השאר,
 13 בדיקת מיפוי עצמות, CT עמוד שדרה מותני, בירור במרפאת כאב ובחמץ גם בדיקות
 14 EMG גפיים תחתונות, MRI עמוד שדרה צווארי ו-MRI של מפרק ה-J-SI.
 15 בבדיקה קלינית ביום 11.8.10 הודהנו נקודות רגשות בפייזור אופיני ל-trigger points
 16 והועלה חשד, שאומת בחמץ, כי התובעת סובלת מפיבромיאלגייה.
 17 התובעת טיפולה, בין השאר, בטיפול פיזיותרפיה וכירופרקטיקה, שלא הביאו מזור
 18 לכאביה.
 19 מצבה הפיזי-גופני של התובעת, על פי הנטען, השפיע על מצבה הנפשי ועל מצב רוחה שהפח
 20 ירד.
 21 התובעת טיפולה בטיפול תמייתי על ידי פסיכולוגית קלינית ופסיכיאטר וכן בטיפול תרופה
 22 נוגד דיכאון.
 23 ב- 26.5.2014 קיבלה התובעת רישון לשימוש בקנאביס רפואי ומאז לטענתה משתמשת
 24 בקנאביס לטיפול בכאים מהם סובלות.
 25

אורטופדיה

7. התובעת נבדקה ביום 1.7.2015 על ידי המומחה פרופ' אברהם גנאל.
 29 בחומרה דעתו מיום 7.2.2016 (במ/1) פרט המומחה את תלונות התובעת - "סובלת מכ Abrams
 30 קבועים בעורף. חשה כאבים בפלג גופה הימני, ביד וברול, באגן ובעכו ימין. עיקר הכאב
 31 הוא בגב תחתון ימין. חשה לעיתים שריגלה הימנית נרדמת ואז היא מתකשה לעמוד על
 32 הרגל הימני. סובלת מכABI ראש ומחרחות" ואת ממצאי בדיקתו - "בבדיקה הדגימה
 33 הגבלת קלה בתנועות עמוד שדרה מותני חלק מכיווני התנועה. את סך ההגבלה אני
 34 מציין כהגבלת קלה ביותר בתווך תנועות עמוד שדרה מותני. נמצא גם הגבלת קלה
 35

בית המשפט המחויז בתל אביב - יפו

ת"א 17-02-40395 ר.פ. נ' כל חברה לביטוח בע"מ

- 1 בתנועות עמוד שדרה צוואר, בחלק מכיווני התנועה. את סך ההגבלה אני מגדיר כהגבלת
2 קלה ביותר בטוחה תנועות עמוד שדרה צוואר. הגבלותיה אין מלות בסימני קипוח עצבי.
3
- 4 על יסוד מצאי הבדיקה הקלינית ובדיקות העור (בדיקות מיפוי עצמות, בדיקת CT עמוד
5 שדרה מותני ובדיקה EMG רגילים) קבע המומחה כי לתובעת נגרמה בעקבות החבלת
6 בתאונת נכות רפואיים צמיתה משוקלת בשיעור של 9.75% - 5% בשל מגבלה קלה ביותר
7 בטוחה התנועות בעמוד השדרה הצווארי (סעיף מותאם 37(5)(א) לתקנות המיל"ל, ו- 5%
8 בשל מגבלה קלה ביותר בטוחה תנועות עמוד השדרה המותני (סעיף מותאם 37(7)(א) לתקנות
9 המיל"ל).
10 המומחה מצא לקבוע לתובעת נכות זמנית בשיעור של 100% מיום 20.11.2008 ועד ליום
11 7.12.2008, וכן נכות זמנית בשיעור של 30% לתקופה של חודשים נוספים.
- 12
- 13 המומחה זמין לחקירה על ידי ב"כ הנتابעת.
14 בחקירותו עומר עם קביעת העודה הרפואית של המוסד לביטוח לאומי, אשר ניתנה שנתיים
15 לאחר התאונה (2010), לפיה לא נותרה לתובעת נכות אורתופידית בעקבות התאונה, ולא
16 נמצא כי יש בה כדי לשנות מקביעתו שלו.
17 "מצד הרופאי יש תופעה שבחלות כהות, למשל (לא ברור) יש מתיחה של רकמות רכוות
18 ויש דימומיים ואז לאט מתחילה תחיליך של הצלקות ולבן בשבדקים בסמוך לתאונה
19 או שנה, לעיתים אחרי שנה וחצי, לא מוצאים כלום עם הזמן התופעות האלה מתפתחות
20 והן קשורות לתאונה ולא נגרמות על ידי חבלה נוספת או הזדקנות או דברים מהסוג זהה.
21 **אני לא רואה בנתון שנתיים אחרים התאונה מישהו קבוע שאינו הגבלת, נתון שאני צריך**
22 **להתייחס אליו בחוות הדעת"**
23 (עמ' 86-87 פרוטוקול הדיון) (ההדגשה שלי – ש.י.)
24
- 25 עוד ובנוסף, נדרש להתייחס לאפשרות של ח피פה בין הנכות האורתופידית שקבע לתובעת
26 לו הריאומטולוגית שנקבעה לה על ידי פרופ' ינברגר והבהיר כי העניק לתובעת נכות
27 אורתופידית "טהורה", כך בלשונו, בגין הגבלת תנועה, להבדיל מnocות בגין כאב.
28 "עו"ד עבדי: תראה פרופסור, בבדיקה שלתובעת נקבעה נכות בגין פיברומיאלגייה.
29 האם יתכן שהמגבלות שמצוות אצלך, עושות לנבוע גם מזה?
30 **פרופ' גנאל:** ... **אני מצאת וקבעתי נוכות אורתופידיות טהורות,** ההבדל בין
31 פיברומיאלגייה לבעה אורתופידית הוא ברור ומוכר בתחום הרפואה, זה
32 שני תחומיים שונים לחולוין ...
33 אני עוד פעם אומרים, אני ידעת מהחומר הרפואי שהוצע לפני, שעלה
34 האפשרות לפיברומיאלגייה, אני לא נתני לנכות בגין שהוא ערתיילאי,

בית המשפט המחויז בתל אביב - יפו

ת"א 17-02-40395 ר.פ. נ' כל חברה לביטוח בע"מ

נתתי לה בגין מגבלות בתחום האורטופדי שחוותי שיכולות לנבוע מהתאונה ולא מעבר לכך.
ש: אבל, כאבים שגורמים להגבלה מוגנות, נובעים גם מפיבромיאלגיה,
ת: נכוון?
ת: יכול להיות, כן, רק שאני לא נתתי נכות בגין כאבים, אלא בגין הגבלות
(עמ' 88-89 לפרטוקול הדיון) (ההדגשה שלי – ש.ג.).

"עו"ד עבדי": אני מתחילה מהתחלת, על פי התוגדים שעומדים לפניו ועל סמך הבדיקה ה גופנית, גברת פישל סובלת מפיבромיאלגיה, מחלת הפיבромיאלגיה מאופיינית אצל במאכאות אזוריים כאבים בגוף, בנוחות נקודות רגישות, tender points, בغال כלל זו היא מתקשה לתפקיד בית ובעובדה, פיבромיאלגיה היא תסומנות כרוני המאפיינת בכ庵 ממושט בשירים, ברקמות רכות ובmembranes ובריגשות לחץ באזורי אנטומיים וחזומה. תסכים אליו שכבר מה הוא נכנס לאותו תחום שאתה דיברת עליו רकמות רכות.
פروف' גנאל: ממש לא. כי איו כאו שום תיאור של בדיקה של טוחני תנועה. הוא מציין כאב, כאב זה בסדר, אבל איו כאו שום, שום, שום דבר אורטופדי.

...
ש: האם אתה מסכים שיש חפיפה בין חווות הדעת שלך ובין הנכות שקבע פרופסור ויינברגר שהוא הרופא הריאומטולוגי.
פروف' גנאל: אני לא חשב שיש חפיפה בין קביעתו של דוקטור ויינברגר, של פרופסור ויינברגר סלחאה, אלי, זה מבוסס על זה שאינו מסתכל קודם כל חווות דעתך בפניו כי הוא כותב שעניינו קביעתי שיש קשר סיבתי, הוא כותב את זה בראשימה של המ███ים שעומדים בפניו, כשהוא בודק, הוא לא בודק כמו כמו אוורטופד הוא לא בודק טוחני תנועה, הוא לא בודק כמו אוורטופד והnocות שלו ניתנת בגין אבחנה שונה לחלוונו, אז עם כל הרצון, איו כאו למשת הבוני חפיפה"
(עמ' 90-92 לפרטוקול הדיון) (ההדגשה שלי – ש.ג.)

דומה כי ניסיונו של ב"כ הנקבע לקבע את קביעותיו של המומחה לא צלח.
קביעותיו מבוססות ומעוגנות בנסיבות בדיקתו (בדיקה טוחני תנועה), אשר לא מצאתו להחרר אחרים.
אקדמיים את המאוחר ואצין כבר עתה כי עדותו לפיה אין חפיפה בין קביעותיו לבין קביעת המומחה בתחום הריאומטולוגי, פרופ' ויינברגר, זוכה לאיוש ולティומוכין עדותו של האחרון.

בית המשפט המחויז בתל אביב - יפו

ת"א 17-02-40395 ר.מ. נ' כלל חברה לביטוח בע"מ

1 משכך מוצאת אני לאמצץ את קביעותו של פרופ' גנאל ולהעמיד את נכותה הרופאית
 2 הצמיתה של התביעה בגין הגבלה קלה מאוד בתנעות עמוד השדרה הצוואר והמותני על
 3 %.
 4
 5 **ריאומטולוגיה**
 6
 7 התובעת נבדקה על ידי המומחה רפואי אברהム וינברגר ביום 18.7.2016.
 8 ב חוות דעתו מיום 11.11.2016 (במ/4) פרט המומחה את תלונותיה של התביעה - "כאב ראש
 9 חזק ביותר, כאב צואור, כאב בכל החלק הימני של הגוף המקרקן לרגל ימין. כאב באוזן
 10 מפרקית אצבעות הידיים וחרגליים. הרדומות של יד שמאל ולפעמים גם של יד ימין
 11 וחרגליים. מתקשה לישון. מוסרת ש"קשה לחיות" ואף שבבדיקתו התקשה "להעריך
 12 כוח גס של שריריהם בגפיהם בגלל אי שיתוף פעולה", מצא כי "אין סינובייטיס וכל
 13 המפרקים נעים בחופשיות. ריגושים רבה משני צידי הצואר, בזרועות, באצבעות הידיים,
 14 משני צידי הגב לכל אורכו. ריגושים הרבה בטרוכנטרים, ברכיים ובקרסולים".
 15 לאור ממצאי בדיקתו בא המומחה לכל מסקנה לפיה התביעה סובלת מפיבромיאלגיה
 16 "המאופיינת אצל בתמונות אזורים כאבים בגוף ובנוחות נקודות ריגושים (tender
 17 points) וקבוע כי "בגלל מחלת זו היא מתקשה לתפקד בבית ובעבודתה...".
 18
 19 לעניין הקשר הסיבתי בין תאונת הדרכים להופעת מחלת הפיבромיאלגיה ציין המומחה כי
 20 "ברוב המקרים לא ידועה סיבת הופעת המחלת". עם זאת לאור "אסבולטה ברורה בספרות
 21 הרופאית... המיחשת לטראומה פיזית כטריגר להופעת פיבромיאלגיה ולהחמרה" קבע
 22 כי "הפיבромיאלגיה הופעה אצל גברים פישל לאחר תאונת הדרכים מתרוך 19.11.08 ובגלל
 23 החבלה של תאונת הדרכים זו".
 24
 25 את נכותה הרופאית הצמיתה של התביעה בגין פיבромיאלגיה העמיד המומחה על 20% לפי
 26 סעיף 35(1)ג' לתקנות המיל'.
 27
 28 המומחה זמן לחקירה על ידי ב"כ הנتابעת, ודומני כי בחקירהו על ידי שני הצדדים כאחד
 29 לא היה כדי לערער את קביעותו.
 30
 31 בחקירהו נדרש רפואי וינברגר להתיחס למועד אבחונו המחלת, לרבות ובמיוחד החלוף הזמן
 32 מהחבלה בתאונת ועד למועד אבחונתו -
 33 ש: **תאמר לי בבקשה אני מבינה שמחלת הפיבромיאלגיה אובחנה אצל התביעה רק**
 34 **בשלחי 2010 האם זה נכון?**
 35 **העד: נכון.**

בית המשפט המחויז בתל אביב - יפו

ת"א 17-02-40395 ר.פ. נ' כל חברת לביטוח בע"מ

- 1 ש: **פרופסור תאמר לי בבקשתה מה הוא להערכתך** (צ"ל להערכתך – ש.ג.) **זמן סביר**
2 **לאבחן מחלת מסוג פיברומיאלגייה?**
3
4 העד: זה תלוי להיבן מגיע החולים. אם הוא מגיע לרופא שאינו מומחה שבשתה אז זה
5 יכול להתגלל לרבה **זמן, חדשים ולפעמים גם שניים**. אם החולים מגיע לרופא
6 מומחה שהיינו ריאומטולוג לפעמים גם רופא כאב או האבחנה היא יותר קטרה.
7 **אבל בדרך כלל לוקח זמן עד שעושים את האבחנה.**
8
9 ש:amas בשאותה מזען בחוות דעתך שהמחלה הופיעה בסיכון לאחר תאונה האם
10 תוכל בבקשתה להסביר לי מתיוך התיעוד הרפואי שקדם בפניך ועליו אתה עמדת
11 בחוות דעתך מה הוא להערכתך אותו ניתן שבו ראיית שהמחלה היא בסיכון לאירוע
12 טראומטי שהיא עברה?
13 העד: כבר ביום התאונה מופיע כאב לאורך עמוד השדרה באותו יום. בערך שבועיים
14 ב-12.12.2008 מופיע עוד פעם כאב לאורך עמוד השדרה והרגישות בגב התחתון.
15 ב-18.12.08 מופיע עוד פעם כאב לאורך עמוד השדרה מימין, אלה הם בעצם
16 **הסימנים הראשונים שמצוירים על התפתחות הפיברומיאלגייה**"
17 (עמ' 171-172 לפרטוקול הדיון) (ההדגשה שלי – ש.ג.).
18 11.2 המומחה עמד בעדותו על טيبة ומחלה של המחלה, כמו גם על תלונות וסימפטומים
19 אופייניים -
20 העד: **לגביו הגבלות בתנועה בפיברומיאלגייה אין הגבלות בתנועה אבל לגבי הכאב**
21 **בଘילט יכול להתאים.**
22 ...
23 ב-2010 גם בתיעוד שיש אצלו אין יש בערים אותן תלונות, כאבי גב פלוס כאבים
24 ברגלי ימין, ומיד אחרי זה באוגוסט 2010 רופא כותב יתכן מאוד כי מדובר
25 בפיברומיאלגייה רומטיקה. ככה שזה עצם חופף ומה שיש אצלו התלונות
26 האלה.
27 ש: עכשו אם אני אסתכל דזוקה בחוות הדעת שלך אני רואה שמדובר התלונות הוא
28 רחוב יותר ככלומר יש תלונות לגבי, אני מסתכלת בעמוד 3 לחוות הדעת שלך
29 סעיף 6 שם מצוין בין השאר שהוא מתקשה לישון, הירדמות של יד שמאל, יד
30 ימין, מוסרת שבכלל קשה לה לחיות. **עכשו הלא הייתה מצפה לראות תלונות כגון**
31 **אליה כבר בשנת 2010 במועד שבו היא הגישה את התביעה למוסד לביטוח לאומי?**
32 העד: ... **פיברומיאלגייה זה גס צריך להבין היא מחלת שמתפתחת,** לא כל התלונות ולא
33 **כל התסמונת בכללותה,**
34 ...

בית המשפט המחויז בתל אביב - יפו

ת"א 17-02-40395 ר.פ. נ' כלל חברה לביטוח בע"מ

1 מופיעים מיד, אלא זה תחילה שקרה בחודשים ושנים ככה שנצחר התלונות
 2 שהיא התלוננה לפני סוף זה כבר הסיכום אפשר להגיד של כל התלונות שהה
 3 שתפתחו במשך שנים. בהתחלה בודאי לא הין.

...

4 ש: אבל בתקופה של שנתיים מאז אירוע התאונה ועד שmagists תביעה למוסד
 5 לביטוח לאומי הייתה מצפה שלא כל סל התלונות, לפחות חלק הארי מהטלונות
 6 שאנחנו מכירים היו אמורים להימצא בשלב זה?

7 העד: לא"

8 (עמי 173-175 לפרטוקול הדיון) (ההדגשה שלי – ש.י.)

9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 11.3
 בעודתו, בمعנה לשאלות ב"כ החותעת, תאר המומחה את הבדיקה שערך לתובעת (ראו עמי
 171-173 לפרטוקול), חידד והבהיר כי העניק לה נכות בגין הכאבים מהם סובלת בלבד,
 תוך התעלמות מהתסמינים האחרים, בין הפיסיים (הגבלת טווח תנועה בעמוד השדרה)
 ובין הנפשיים והקוגניטיביים.

כפועל יוצא של חפיפה בין קביעתו שלו לקביעות המומחים בתחום האורתופדי
 והפסיכיאטרי –

ש: ...עלפיו שאלתי אותו קודם לכן לגבי ביטויים קליניים או סימפטומים
אופייניים שללו את המחלה, וتسכים אליו בקשה שתחושות כמו עייפות
במו דיבאון מצב רוח ירוד הפרעות בשינה הפרעות בריבוין זיכרונו כאבי צוואר הפה
ביטויים קליניים למחלה מסווג פיבромיאלגייה?

העד: מסכים.

ש: אוקי, וביטויים אלו כשהם נמצאים אצל נבדק כלשהו לפי אותם סימפטומים
 בעצם אתה מחייב מה הוא תפקוד אותו הנבדק ומה היא הנכות שיש להעניק לו
 האם אני מבינה נכון?

ת: לא במקרה הזה. במקרה הזה הנכות התבessa עד רדק על העניינו של הכאב.
וכתזאתה מזה אי תפקוד או בו תפקוד של החולה ולא הבאתו בחשבון דברים
נוספים במו שזכה"

(עמי 176 לפרטוקול הדיון) (ההדגשה שלי – ש.י.)

"ת. ... הדגשתי שאני נותן את הנכות כי זה בפיבромיאלגייה זה בעיקרה תסמנות של
 כאב. שיכולים להתלוות אליו תסמינים נוספים אבל זה לא חייב להיות. הנכות
שאני קבועתי היא על הכאב בלבד ולא על התסמינים האחרים שמופיעים"

(עמי 178 לפרטוקול הדיון) (ההדגשה שלי – ש.י.)

בית המשפט המחויז בתל אביב - יפו

ת"א 17-02-40395 ר.פ. נ' כלל חברה לביטוח בע"מ

1 "עו"ד מגן: ... ניפית את כל התלונות שלה לגבי עייפות, נדרוי שינה הפרעות זיכרון
 2 הפרעות ריבוז,
 3 העד: נכו"

5 "עו"ד מגן: תאמר לי בבקשת פרופסור ויינברגר האם נכון שכן שהוא שודד שסובל
 6 מכאבים או גם הוא, כאבי צוואר לדוגמא או גם טוחני התנועות תהיה
 7 הגבלה בטוחני התנועה?
 8 העד: אם זה כאבים שנובעים מפיברומיאלגייה אין הגבלות בתנועה.
 9 ש: ... במקרה הזה אם אני שאל אותך עניין חיפפה אפשרית בין תחום
 10 האורתופזיה שניתנה בה חוות דעת לבין התוצאות שבו אתה הענקת את
 11 חוות הדעת תשובה תהיה שאין חיפפה?
 12 ת: נכו"

13 (עמ' 183 לפרוטוקול הדיון) (ההדגשה שלי – ש.ג.)

15 11.4 המומחה נדרש להתייחס לאופן קביעת שיעור הנכות והסביר כי זה נעשה על בסיס הערצת
 16 עצמת הכאב ורמת תפוקודה של התובעת –
 17 "ש: אז אם כך אני רוצה שתסביר לי ה-20 אחוז נקבעו בגין מה? בגין כאב?

18 ת: נכו. ש: ואיך אתה יכול לאמוד מה הכאב וכייד הוא מגביל אותה? זה בהתאם לתלונות
 19 ת: שלך בפניך?
 20 ת: כן. ש: לגבי התפקיד שלה?
 21 ת: נכו.

24 ש: אוקי ואם אני אומר לך, אני מבינה שאתה התפקיד שלה היא תיירה לך ואתה מה
 25 שצינית בחוות הדעת זה מה שהיא תיירה בפניך ועל פי התיאור זה אתה הענקת
 26 את אחוזי הנכות?
 27 ת: פלוס העבודה שלכל אורך הדרך יש לי מסמכים שמדובר בכאב. הכאב קיים"

28 (עמ' 177-178 לפרוטוקול הדיון)

30 כב' הש' יעקבוביץ: ... הבנתי מאדוני שהnocות נקבעה בסופה של يوم בהתחשב
 31 בתלונות על כאב בשחוכות משקפת שיעור הנכות משקף את
 32 עצמת הכאב שאדוני התרשם מtelונות,אמת?
 33 ת: אמרת.
 34 ש: עצמת הכאב האם נכו יהיה לומר שהיא נותנת ביטוי לרמת התפקידיות?

בֵּית הַמִּשְׁפֶּט הַמְּחוֹזֵה בַּתֵּל אָבִיב - יִפּוֹ

ת"א 17-02-40395 ר.פ. נ' כל חברה לביטוח בע"מ

<p>1 ת:</p> <p>2 ככל שהעוצמה, <u>ככל שהתקודיות הרושם יהיה שהיא טובہ</u></p> <p>3 יוטר מבחןתו של אדוני יהיה מקום בהתאם להוריד את אחוזו</p> <p>4 הנכונות להפחית אותן מטעם הנחה שם התקודיות טובہ יותר</p> <p>5 עצמות הכאב נמכה יותר?</p> <p>6 אמת.</p>	<p>ש:</p>
<p>7 זאת אומרת <u>אם בית המשפט יתרשם בסופו של יום שרתמת</u></p> <p>8 התפקיד של התובעת טובہ מזו שאדוני התרשם על פי תלונותיה</p> <p>9 <u>בית המשפט יכול לקבוע שעוצמת הכאב מתואמת כנראה</u></p> <p>10 <u>תוארה בהדרת הלהקה למעשה מדבר אמן בכאב אבל כאב</u></p> <p>11 <u>מופחת ועל פי הערכה גסה יפחית את אחוזו הנכות?</u></p>	
<p>12 העד:</p> <p>13 <u>יחד עם זאת אין להתעלם מכל ההיסטוריה הרפואית של הגברת</u></p> <p>14 <u>שהיא הלכה ובאה למרפאות אבל כן, היא בקשה לקבל טיפול</u></p> <p>15 <u>בקביס, היא, הרופאים נתנו לה טיפול בפיבромיאליגיה והוא</u></p> <p>16 <u>הודעה שהטיפול הזה נכשל וحملו על קביס, והוא הלהקה</u></p> <p>17 <u>כמו שהסבירתי היא הלהקה ובאה לאחרך השנים למרפאות אבל.</u></p> <p>18 <u>או אנחנו צריכים גם להסתמך על המסמכים הרפואיים שהיתה</u></p> <p>19 <u>כאו כאב ממשועות. אי אפשר להתעלם מזו.</u> בן אדם לא הולך</p> <p>20 <u>לרופא והולך ובא הולך ובא כל הזמן אם אין לו כאבים. והוא</u></p> <p>21 <u>אומר בפירוש עדיין כאבים חזקים בפברואר 2009 עדיין כאבים</u></p> <p>22 <u>חזקים בגב התחתון לכיוון העכו. עדיין לא השחרורה מהכאב</u></p> <p>23 <u>במרץ 2009. וכן הלאה וכן הלאה. וحملו <u>מרפאת אבל המיליצה</u></u></p> <p>24 <u>על הידרותרפייה, אפידורל, אקופונקטורתה, פילטיס,</u> <u>כל אלה</u></p> <p>25 <u>מראים שהיתה כאו כאב ממשועות.</u></p>	
<p>26 ככ' הש' יעקבוביץ:</p> <p>27 <u>פרופסור ויינברגר, מניסיון בחולי פיבромיאליגיה המציב של</u></p> <p>28 <u>הכאבים והתקוד הוא תnodתי או קבוע?</u></p>	
<p>29 העד, פרופ' ויינברגר: <u>תnodתי</u></p>	
<p>30 ... "יש לי ימים אחדים למלילו שנה שיש לי يوم טוב. שאני מתפרקת</p> <p>31 מהבוקר עד הערבcaiilo אני בן אדם רגיל. מה זה אומר? אני מהבוקר עד</p> <p>32 הערב מעשנת, גם בעבודה אני מעשנת קנאביס, זה עוזר לי לתפקיד. יש</p> <p>33 ימים שאני כמה שווה לה יש לי קצת הקלה בגוף, אז אני מנצלת את זה</p> <p>34 עד הסוף. אבל שאוטו חוקר לא נכנס אליו אחר כך הביטה כדי שיראה</p> <p>35 מה זה עולה לי. כי כל يوم טוב צזה גורם לי אחר כך לכאבים לסבל</p>	

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 17-02-40395 ר.פ. נ' כלל חברה לביטוח בע"מ

להצער בכלל אני חיה. יש לי ימים שאני יכולה גם לעלות במדרגות
 יותר טוב, יש ימים שאני גם מחייבת יותר. יש לי ימים שאני הולכת טוב
 יותר, יותר טוב. בכלל כל דבר דרוש ממנה ממש, אני צריכה לחיות
 בעולם שאני מתעוררת לכאב ואני הולכת לישון עם כאבים ואני
 מסטולית. אני הייתה בן אדם שמח, אני הייתה בן אדם מאושר, אין לי
 את זה. ובמהשך היא אומרת אני כותבת שלרוב יש לך, אני כותבת שלרוב
 יש לך כאבים. כאבים יש לך כל הזמן ואני יכולה להסתמך על יום אחד
 אני די מצטערת שאוותה חוקר לא עקב אחריו יותר מיום אחד כדי שהוא
 יכול להראות לכם תמונה שלמה של המצב שלי ולא תמונה של יום אחד
 שיש לך יום טוב. לאור האמירות האלה ולאחר שהשפט כבר שיש
תנדתיות בכאב האם מגבילה בזאת לא משקפת נוכחות נוספת יותר מ-20%

אחו זדעטען?

העד: זה וודאי שלא, אני כבר הבנתי בחשבונו את כל האלמנטים של הכאב
 (עמ' 184 ל פרוטוקול חדיון) (ההדגשה שלי – ש.ג.)

עדותו המקצועית והבהירה של המומחה שפכה אור על מחלת הפיברומיאלגייה, מהלכה,
 תסימיניה השונים וחריגות הנכות הרפואית והתפקודית בעיטה.
 קביעותו של המומחה מעוגנת במצאי בדיקתו, בניסיונו המקצועי, כמו גם בTestFixture
 הרפואי שהוצע לפניו, ומשלא נקבע בהן בקיעים של ממש מוצאת אני לאםץ ולהעמיד את
 נוכחת הרפואית הצמיתה של התובעת בתחום הרואמטולוגי (פיברומיאלגייה) על 20%.

פסיכיאטריה

13. התובעת נבדקה על ידי המומחה ד"ר אורן מילר פעמיים, ביום 5.8.15 וביום 2.5.16.
 בוחות דעתו מיום 19.5.16 (במ/3) פרט המומחה בארכיות תלונות התובעת כפי שבאו
 לפניו, הכוולות הפרערות שינה "עם חלומות קשים בהם היא מתגעשת עם מכוניות", מחשבה
 תמידית "על התאונה", הימנעות "להתקרב למקום שבו קرتה התאונה", אי-שקט
 ("הרחש שלה לא נקי", "בל רעש מkapts'oth"), פגעה ברכיזו, הסתగות בבית וצמצום
 קשרים החברתיים ("אין לה כוח להיות בקשר עם חברים", "כולם התקדמות, זוגיות,
 נישואים, ילדים ואני במצב כזה"), "כאבי ראש, חסר סבלנות ונטייה להתרצויות".

לצד התלונות צין המומחה את מצאי בדיקתו - "התובעת דיקלה להופיע לבדיקות
 והגעה בלווית אמה...שותפה פעולה בבדיקות ועוררה רושם של כנות במסירות פרטיטים...
 וחוודע שלה היה צלול. התמצאותה הייתה תקינה בכל המובנים. אודות מממצאי הרכיזו
 והזיכרונו תוארו ב"בדיקה נירופסיכולוגית". האפקט היה דיספורי... ובלתי יציב, עם

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 17-02-40395 ר.פ. נ' כלל חברה לביטוח בע"מ

1 נטיה לבכי. היא ביטהה סבל ויואש מצביה... מעב רוחה היה דיכאוני. לא נתגלו
 2 הפרעות בתוכן ובמהלך החשיבה ולא הפרעות בתחוות המציאות (פרצופיה) – ועל יסוד
 3 אלה ביצירוף תוצאות בדיקה נירופיזיולוגית שערץ דר' חנן דוד לתובעת (ראו הצעת
 4 שערץ מיום 8.2.2016 במ/2), נמצא לקבוע כי "מבחן נפשית קיימות שלושה סוגים הפרעות
 5 העומדות בקשר ישיר עם התאונה נשואת התבעה".
 6 הachat הפרעה רגשית – התנהגותית בדמות תשומת פוטט טראומטית (PTSD), זאת
 7 בהתקיים הקרייטריונים על פי DSM-5 – קיומו של אירע טראומטי שגרם לפגיעה גופנית
 8 משמעותית, "תכנים טראומטיים לתזועה" (מתלוננות על חלומות שמחזירים לאירע
 9 הטראומטי), התנהגות הימנעותית, שינוי רגשי, סימני עוררות יתר (ഫגעות שינה, ריכוז,
 10 רגשות לרعش וחוסר סבלנות) והפרעות תפקודיות בתחום התעסוקתי ("חסור יכולת למלא
 11 תפקיד ולחשתcer בהשואה לתקופה שקדמה לתאונה") והחברתי ("ניתוק קשר עם רוב
 12 החברים, כמו כן חשור קשר זואי מזה שלוש שנים").
 13 השנייה הפרעה ניוו-קוגנטיבית בדמות תשומת שלאחר פגיעה מתווצה מפגיעה
 14 במנגן של "צלפת שוט" (גם בחדר חבלת ראש ישירה).
 15 השלישית מצב דיכאוני "חקלק מהפרעת השתגלות ברונית (Bronic
 16 Disorder) לשבל שהפיבורומיאלגי גורמת לתובעת."
 17 להערכת המומחה "הפגיות הללו שינו את אישיותה של התובעת בעקבות פגיעה
 18 בכוחותיה הנפשיים ... קיים ירידה ממשמעותית גם בדיםוי וההערכה העצמית..."
 19
 20 המומחה הוסיף והתייחס לעברה הרלוונטי של התובעת – אירע חיים סטרוסונגיים
 21 "בתקופת הנעוריהם היא גולתה קיומו של אח למחצה בגיל 14 ונפגעה מינית בגיל 14 וחצי.
 22 בהיותה חילית אירעה לה תאונות דרכיים, אותה היא תיארה ללא קשה ולא דרך טיפול.
 23 מאוחר יותר נאלצה ליטול חלק במאציה המשפחה בתהמודדות עם קשיים כספיים
 24 כבדים" ולאבחונה כסובלת מהפרעת אישיות גבולית ומהפרעה ציקלוטימית (הפרעה
 25 ברונית במצב הרוח).
 26 לאור דברי התובעת כי כל אלה "לא פגעו ביכולתה לתקן במישור התעסוקתי והחברתי
 27 לפני התאונה", נמצא המומחה לייחס את מצבה הנפשי כיקום לתאונה בלבד והעמיד את
 28 נוכחות הרפואית הצמיהה על 20% לפי סעיף 34(ב)(3) לתקנות המיל'.
 29
 30 המומחה עמד לחקירה נגדית על קביעתו וمعدותו עליה ספק של ממש באשר לקביעתו
 31 לפיה התובעת סובלת מתשומת פוטט טראומטית (PTSD), זאת לאחר שאישר כי בקביעת
 32 האבחנה סמך על תלונות התובעת בלבד, ללא שון נתמכו ואו אומתו למול מקור אחר,
 33 לרבות הרשותה הרפואית –
 34 ש: אדוני נמצא בה תלונות של סימנים שמאפיינים נוספים ל-PTSD?
 35 תה: כן.

בית המשפט המחויז בתל אביב - יפו

ת"א 17-02-40395 ר.פ. נ' כלל חברה לביטוח בע"מ

1 ש: כמו התנהגות הימנעותית, כמו חוזرتויות, כמו הדברים האלה, אדוני מצא אותם?

2 ת: לא, זה מה שאני קיברתי ממנה.

3 ש: רק ממנה?

4 ת: רק ממנה.

5 ש: יש איזה תעוזד לפני שהוא הכירה את אדוני?

6 ת: התיעוז זה בעיקר על דיכאון.

7 (עמ' 146-147 לפרטוקול הדיון) (ההדגשה שלי – ש.ג.)

8 ש: אם מרץ 2010 עד לחודש אוגוסט 2015 או אני אדייק יותר, מרץ 2010 עד
9 לדצמבר 2014 היא עבדת באותו מקום עבודה,

10 ת: כן

11 ש: אדוני חשב שהערכת הנכונות של ה-PTSD שהוא קבוע, היא הערכת נכות

12 ת: שמתואימה גם לאותה תקופה?

13 ש: לאותה תקופה אני חשב שפחות

14 (עמ' 155 לפרטוקול הדיון) (ההדגשה שלי – ש.ג.)

15 14.1 כך גם דומה כי הערכת שיעור הנכונות הכלולות לך בחסר, משמידע רלוונטי, על פי טיבו,
16 כלל לא היה בידיעתו של המומחה –

17 ש: האם ידוע לך שלאחר התאונה היא חוזרת לעבודה אחרי שבועיים – שלושה, ידוע
18 לך?

19 ת: לא.

20 ש: אם אני אומר לך שהיא חוזרת לעבודה ממש שלושה שבועות לאחר התאונה זה
21 מספר את המצב, זה מראה שהיא הייתה במצב יותר טוב מאשר היא תיארה לך?
22 ת: באופן כללי או לגבי אותה תקופה כן.

23 ...

24 ש: מקום העבודה חדש שהוא מיליצה לעבוד בו במשך חמיש שנים ברצף לאחר
25 התאונה, זו אינדיקטיה חשובה לאדוני למשחו, יש לה איששו עוד בהערכת
26 מצבה של התובעת?

27 ש: כן, בהחלט

28 (עמ' 154-155 לפרטוקול הדיון) (ההדגשה שלי – ש.ג.)

29 ש: עכשו כשהיא העידה בבית משפט, לפני כמה חודשים, היא סיפרה, גם אמא
30 שלה סיפה שהיא בקשר זוגי עם בחור שהוא הכירה אותו והם היו חברים, לא
31 יודעת אם היה להם קשר קדום, עוד לפני התאונה ועכשו התחיל איזשהו קשר
32 והם בקשר זוגי, לאינפורמציה הזאת יש ערך מבחינת אדוני?

בית המשפט המחויז בתל אביב - יפו

ת"א 17-02-40395 ר.פ. נ' כלל חברה לביטוח בע"מ

- ת: יש ערך לפרוגנזה.
ש: והיא?
ת: והיא אם כך יותר טוב מכפי שאני שיערטתי
(עמ' 157 ל פרוטוקול הדין) (ההדגשה שלי – ש.ג.)
- ככ' הש' יעקבוביץ': ד"ר מילר, איזה אינפורמציה הייתה לך על התפקוד שלה לפני התאוננה שלא מפיה ולא מפני אמא? מישחו שיכל היה לספר לך בנסיבות, בתעוזות, משחו שלא בא מפני הנבדק על רמת התפקוד שלו לפני התאוננה בהינתן העבודה שאני יודע שהיה אירוע טראומטי?
העד: אני לא קיבلت, לא היו לי מקורות. אבל העובדה שהיא אף פעם לא פונתה, מאז שהיא הייתה בטיפול פסיכולוגי בעקבות הטרואמה וסימנה. עד כמה שידוע לי ופה בודאי שיכול להיות שחסרים למקורות, אבל עד כמה שידעו לי היא תפקדה בלי בעיות בעבודה, בחברה והסתדרה בסדר.
- ש: אדוני במרקורים כאלה שנערה צעריה בגיל 14 עוברת אירוע טראומטי למשל לא מבקש לראות תעוזות של בית ספר. תעוזות של בית ספר יכול להגיד על רמת תפוקה, אם היה דומה או לא דומה למוציאע. לפעמים יש הערות בתעוזות בית ספר שמלמדות על בעיות קשبان למשל, על בעיות ריכוזו למשל. על הצעינות דוקא בדברים שהם, צריך להם קשב וריכוז מעולה, שנוטן לך בסיס נחדך להגיד שהכול היה בסדר. דוקא בಗל שאדוני יודע שהיה פה איזשהו פוטנציאלי לבעה בעבר, אדוני לא חשב שצריך את נושא העבר להעמק את הבדיקה שלו?
- ת: אני לא הרוגשתי צורץ לו. לא הרוגשתי צורץ לו, אני יודע שהוא סימנה בגורות חלקית.
עו"ד עבדי: מה זאת אומרת סימנה בגורות חלקית, מה הבנת מזה שהוא סימנה בגורות חלקית?
העד: זאת אומרת, לא בכל המקצועות, לא עברה בכל המקצועות.
ש: אז היא אמרה לך ואתה האمنت לה בלי לראות מסמכים, תעוזות או ציונים, כן?
ת: טוב, זה, אני חושב שיש דברים מסוימים שבהם אנחנו סומכים על הפסיכינט, על הנבדק.
ככ' הש' יעקבוביץ': גם שאפשר ד"ר מילר לאמת את זה בדרכים מאוד פשוטות.

בית המשפט המחויז בתל אביב - יפו

ת"א 17-02-40395 ר.פ. נ' כלל חברה לביטוח בע"מ

- 1 העד: בן זה נכון. אני לא הרגשתי צורך בזה"
 2 (עמ' 139 ל פרוטוקול הדיון) (ההדגשה שלי – ש.ג.)
- 3
- 4 ש: הבנייה, בסדר. עכשו תראה בטובך, מה אתה יודע על מצבה הנפשי בעקבות
 5 האונס, מה אתה יודע על זה?
 6 ת: מה שאני יודע שהיה לה, הוא הייתה מדוcta, אבל היא לא סיפרה את הדבר
 7 להורים. אפילו גם הפסיכולוג סיפר אחורי תקופת מסויימת.
 8 ש: אתה קיבלת את החומר הפסיכולוגי שלא מזכיר לשם?
 9 ת: לא.
 10 ש: ביקשת את זה ממנה?
 11 ת: לא.
 12 ש: למה לא ביקשת?
 13 ת: אני לא הרגשתי שזה רלוונטי אחרי כמה שנים שהיא לא התלוננה על שום בעיות
 14 נפשיות"
 15 (עמ' 143-144 ל פרוטוקול הדיון) (ההדגשה שלי – ש.ג.)
- 16
- 17 ש: עכשו תראה, אתה שמת לב שהפסיכולוג בבית החולים איכילוב הפנה את
 18 התובעת לטיפול תמייתי במרכז נפגעות תקיפה מינית, לא טרם, שמעת את זה,
 19 בראת את זה?
 20 ת: כן.
 21 ...
 22 ת: היא לא נימקה את זה למה.
 23 ש: ואתה לא יכול למצאו איזשהו נימוק מדוע הפסיכולוגית המליצה לה על זה, אתה
 24 לא יכול למצוא איזשה נימוק?
 25 ת: כפי אני מתרך שהיא הייתה בדעת שבחינה פסיכולוגית כדי לברר את הדבר,
 26 כדי לעבוד על זה מבחינה טיפולית.
 27 ש: אבל אתה זה לא תריד?
 28 ת: אני באמת לא שאלתי אותה האם, עד כמה זה משחק תפקיד אצלך.
 29 ש: למה לא שאלת אותה, דיריה?
 30 ת: לפעמים יש שאלות שלא שואלים.
 31 ש: כן, אבל באיזשהו מקום אתה כמושחה בית המשפט צריך לתת לנו תמונה שלמה
 32 גם על דברים שלא נובעים מהארוע התאוני, אז למה אתה לא שאלת אותה?
 33 ת: את זה אני לא שאלתי.
 34
 35

בית המשפט המחויז בתל אביב - יפו

ת"א 17-02-40395 ר.פ. נ' כלל חברה לביטוח בע"מ

1 ש: בבקשה?
 2 ת: לא שאלתי"
 3 (עמי 163-164 לפרוטוקול הדיון) (ההדגשה שלי – ש.י.).
 4
 5 כב' הש' יעקבוביץ': ... הגברת יוצאת מהבית בשעת בוקר מוקדמת כדי שאני חליל
 6 לא אצליח בלשוני, בשעה שע-ו 30 היא יוצאת את הבית. היא
 7 נושעת למקומות העבודה שלה, אחרי מקום העבודה שלה היא
 8 עורכת קניות, אחרי זה נפגשת עם חברות וחזרת הערב בשעה
 9 21.41, היא חונה את רכבה ליד הבית. يوم של פעילות מלא
 10 مبוקר עד ערב, כל השאלה שנשאלת האם يوم פעילות כזה
 11 שאנחנו יודעים על אחד, האם הוא מתאים, כן או לא? כל תשובה
 12 תתקבל בברכה. **האם הוא מתאים להערכת המצב הנפשי כפי**
 13 שадוני העריך אותו מבחן אבחנה ומבחן שיעור נכות, זו
 14 השאלה.

15 העד: **כו, זה בהחלט תפקוד הרובה יותר טוב"**

16 (עמי 158 לפרוטוקול הדיון) (ההדגשה שלי – ש.י.).
 17

18 בהתנתק כל המבואר לעיל ולמקרא הרשותה הרפואית הטיפולית מזקן אמת (אנמנזות,
 19 בדיקות וטיפולים שלא לצרכי הליכים לפני המוסד לביטוח לאומי ובית המשפט), אשר
 20 הוצאה כרואה המאוששת מחך אבחנה של דיכאון (כמצב נפשי המוכר כנלווה
 21 לפיבромיאלגיה) להבדיל מתשומות פופט טראומטיות (ראו "מצב רוח ירוד" – מסמך 41
 22 בתיק מוצגי התובעת, "דיכאון רקטיבי" – מסמך 44 בתיק מוצגי התובעת, "מעקב
 23 פסיכיאטרי עקב דיכאון" – מסמכים 62, 111, 66, 115 בתיק מוצגי התובעת, העדר תלונות
 24 על תסמינים המקיים אבחנה של PTSD – מסמכים 50-55-56 בתיק מוצגי התובעת)
 25 ומайдן נדרת אבחנה של פגיעה נירוז-קוגנטיבית בדמות נסמנות לאחר עצוע מוח
 26 (להבדיל מפגיעה בכושר הריכוז והזיכרון חלק ממחלת הפיבромיאלגיה), מוצאת אני שלא
 27 לא מצ אכיפה שמדובר במקרה וכשלונו ולאחר מאגר הראיות והתרשםותי הבלתי
 28 אמצעית מההתובעת, כי שיבוראו בהמשן, להעמיד את נוכחות הרפואית הצמיתה בתחום
 29 הנפשי בעקבות החבלה בתאונת 10%.

הנכחות החקודית

30
 31
 32
 33 התובעת מבקשת לקבוע כי שיעור נוכחות החקודית עולה על זו הרפואית, כשלדידה "מארג
 34 ראייתי שלם, המשותת על פסיפס ראיות אובייקטיביות..." יוצר "תמונה עוגמה של

בית המשפט המחויז בתל אביב - יפו

ת"א 17-02-40395 ר.פ. נ' כל חברה לביטוח בע"מ

1 בוחרה בת 36 שאיבדה לחליין ולצמיתות את יכולת השתכרותה" (סעיף 16 לסיוכומי
2 התובעת).
3

4 מנגד סבורה הנتابעת כי המצג אותו הצינה התובעת באשר לתקופודה לוקה "בהאדורה
5 ובחרזה", מה גם שלא נתקף בעדותם של עדים רבים, אשר עדותם בעניין מתחייבת
6 בנסיבות (חברות, בן זוג ועוד).
7 לשיטת הנتابעת "התובעת מקיימת שגורת חיים ופעילה" ועל כן "יש לקבוע כי ...
8 אינה מוגבלת בתפקידי הימויים הכלליים וכי לא נותרה לה נכות תפוקודית".
9 לחילופין, נטען כי "יש להעמיד את נכותה התפקודית על שיעור נמוך משיעור הנכות
10 הרפואית ... ובכל מקרה נראה כי נכותה התפקודית של התובעת אינה עולה על שיעור של
11 10%" (סעיפים 151-150 לסיוכומי הנتابעת).
12 באשר לנדרעה מכושר השתכרותה של התובעת נטען כי בעשור שחלף מאז התאונה "שיפרה
13 התובעת את תומנות מזבח מתעסוקתי (צ"ל התעסוקתי – ש.ג.), החזקה בעבודות יציבות
14 במשרה מלאה..." (סעיף 155 לסיוכומי הנتابעת) ומשכך "כושך עבודתה ... לא נגרע
15 כתוצאה מהתאונה, ולכל היוטר נגרע בשיעור של 10%".
16

17 התובעת ילידת 12.12.1982, בוגרת וכיום עם בגורות חלקית, שרתת שירות צבאי מלא
18 ולאחוריו עסקה "ביחס עצמי", כך בלשונת, במחילכו עבדה בעבודות מזדמנות עד לקבלת
19 החלטה על פתיחת בית קפה בדיזנגוף סנטר ביחד עם הוריה וזוג חברים שלהם רקע בתחום
20 המסעדנות.
21 בית הקפה נפתח, על פי עדות התובעת, בחודש ינואר 2006 ותווך פחות משנה נסגר, כשלל
22 הוריה הוטל נטול כספי חובות, נטל אותו בิกשה לחלק עימם ועל כן נאלצה לשוב למעגל
23 העבודות המזדמנות, תוך שהוא, לדבריה, משה ("שמתי בצד"), באותו עת, את
24 שאיפותיה שלה "לבעלות קריירה עסקית או ניהולית או להיכנס לתחום עבודה עם ילדים"
25 (סעיף 6 ל- ת/1).
26

27 כאן המקום להעיר כי בלבד מעודותן של התובעת ואמה בכל הנוגע להקמת העסק וכישלונו
28 לא הוצגה כל ראייה, לרבות ובמיוחד דיווחי חובה לרשות המסים, אשר, על פניו, אין כל קושי
29 לאתרים.

30 מדו"ח רציפות ביטוח (מספרים 34-35 בתיק מוצגי הנتابעת) עולה כי התובעת דזוזה
31 כ"עצמאית" בין החודשים מרץ-דצמבר 2005 ובין החודשים ינואר-אוגוסט 2006 ללא כל
32 השתכרות.
33

34 במועד התאונה עבדה התובעת כשלשה חודשים בתיקון קרמייק 2000 בע"מ" בתפקיד
35 פקידותי/אדמיניסטרטיבי (ראו "טלפנית" – תביעה לתשלום דמי פגעה מסמכים 9-7 בתיק

בית המשפט המחויז בתל אביב - יפו

ת"א 17-02-40395 ר.פ. נ' כל חברה לביטוח בע"מ

- 1 מוצגי הנتابעת, "מתאמת פניות" – תביעה לקבעת דרגת נכות מעובدة מסמכים 13-11
 2 בתיק מוצגי הנتابעת) ולעבורה זו שבה כשלושה שבועות לאחר התאונה.
 3
 4 בתקיר עדותה הראשית (ת/א) תארה התובעת בארכיות את השינוי שחל בה לאחר
 5 ובקבות התאונה, חן הפיזי, חן הנפשי וחן הקוגניטיבי –
 6 "ביום 19/11/08 עברתי את התאונה ומאז הכל השתנה. אני לא מצליח לאובייב כי גדול
 7 שלי להיות במצב שבו הוא צרייך להתרנס, כשהוא סובל מכאבים חזקים בכל הגוף,
 8 פשוט לא עוברים. התאונה פגעה באופן קשה בתפקיד שלי בכל אחד ממוקומות העבודה
 9 בהם עבדתי ועודני עובדת מאז התאונה. בעקבות הכאב הקבועים בגוף, מגבלות התנועה
 10 בצוואר ובגב, כאבי הראש והסחרורות, הירדמות הידיות והרגליים, הHillary האיטית,
 11 העמידה הלא יציבה, הקושי לשבת ולעומוד לאור זמן, הדיכאון, העיפות, אי השקט,
 12 הקושי ליזום, החרדות הקשיים בריכוז, בקשבר ובזיכרון, התקפי הזעם והעצבים ומצב
 13 הרוח הקיצוניים, איכות העבודה שלי נפגעה מאוד, התగבותות שלי הפכו להיות איטיות,
 14 אני איטית בבצע מטלות, התפקיד שלי יerde מאד, קשה לי קללות דברים שאמורים לי
 15 לעשות, קשה לי לזכור דברים... אני לא מסוגלת לסגור חדש בלי להחסיר ימים ושעות
 16 עבודה... אני לוקחת הפסיקות ממושכות, אני חסרת סבלנות ועצבנית ומתקשה לעבוד מול
 17 לקוחות, עמיתים ומעסיקים, ויש לי התפרצויות בכיסי באמצע העבודה. הדברים האלו
 18 פוגעים בשכר שלי ובאפשרות שלי להתקדם"
 19
 20 תיאור דברים זה נתמך ברובו בעדות אמה של התובעת (ת/3) וזוכה בחלקו הארי לאישוש
 21 בעדות מעסיקה האחrown, מר אילן מזור, אשר העיד לפניי פעמיים. בפעם הראשונה בעוד
 22 התובעת מועסקת על ידו ובפעם השנייה לאחר פיטוריה.
 23 עדותנו, כאמור, את עדות התובעת ביחס לפגיעה בריכוז ובזיכרון, אירועם של
 24 "התקפי זעם" וריבוי היעדרויות –
 25 ת: לוקח זמן ללמידה מה שהיא עשויה, בסדר, היא רצות של איזה שהוא בתחום
 26 ספציפי, ואני לא ממהר לשפט אנשים מהחודש או חדשניים או אשונים שללים
 27 לעבודה, ככל שעבר הזמן ויש טעות ועוד טעות, אנחנו מנוטים להבין למה הטעות
 28 הזאת הגיעו, אולי זה חומר תשומת לב, אולי היא לא מכירה את העבודה, לוקח
 29 זמן להבין שיש פה תקלת, וזה אתה מבין שיש לך לעבוד שהוא נוטה לטעות, עדין
 30 זה לא עשה אותו בנadam cholha. עד שהיא באיה יומס אחד והוא אומרת הכאב
 31 משגעים אותו הכאב ממשתקים אותו, אני אני אני לא מסוגלת"
 32
 33 (עמ' 72-73 לפרטוקול הדיון)
 34 "ש: עכשו חוץ מטעויות, מה עוד לא בסדר איתה?
 35 ת: התקפות זעם, מצב רוח קודרים, חיסורים המונ.

בית המשפט המחויז בתל אביב - יפו

ת"א 17-02-40395 ר.ב. נ' כל חברה לביטוח בע"מ

- 1 ש: התקפות, התקפות עצם.
- 2 ת: אגב השבוע היה הייתה חסירה יומיים או שלושה.
- 3 ש: כן. התקפות עצם. מה זה אומר התקפות עצם?
- 4 ת: התקפות שנייה בא עכשו עם איזה שהוא בקשה, אני רואה אותה אולי טיפה
- 5 פנוייה, אני רוצה להוסיף לה איזה שהוא, אני לא עושה את העבודה הזאת
- 6 מן התפרצויות אלה שהן לא מובנות. היום הון יותר מובנות לי"
- 7 (עמ' 78 לפרטוקול הדיון)
- 8
- 9 לא למehr לצין כי מר מזר אויש בעדותו שלא היה הממונה הישיר על התובעת ולמעשה
- 10 לא ניתן הסבר מדוע הוא מי שנבחר ליתן עדות בעניינה.
- 11
- 12 אל מול עדויות אלה ניצב מארג ראיות, אשר דומה עלי כי יש בו כדי להפחית מעוצמת
- 13 הפגיעה התקופית הנטענת.
- 14
- 15 במיוחד התעסוקתי הצלחה התובעת, שלושה שבועות לאחר התאונת, לחזור למקום
- 16 העבודה בו עבדה עבור לתאונת - "סופר קרמיק 2000 בע"מ" ולהתמודד בעבודתיה עד
- 17 להפסקתה בחודש נובמבר 2009.
- 18 התובעת הצינה כראיה את מכתב הפטורין (מסמך 252 בתיק מוצגי התובעת), אך אין
- 19 באמור בו כדי ללמד על סיבת הפסקת העבודה, כך שלא הומת הבסיס הריאתי הצריך
- 20 לקביעה כי התובעת פוטרה בשל מגבלותיה בעקבות התאונת.
- 21
- 22 בחודש מרכז 2010 החלה התובעת לעבוד בדקרה בחלה לחברה לביטוח בע"מ.
- 23 במהלך חמיש שנות עבודתה שם התקדמה התובעת וscrber השביבה (ראו עדותה עמ' 49
- 24 לפרטוקול הדיון).
- 25 על תפוקה בעבודה, כמו גם על נסיבות הפסקת עבודה בחודש يول 2015 (ראו תלוש שכר
- 26 לחודש يول 2015 – מסמך 227 בתיק מוצגי התובעת) לא חובהו כל ראיות בלבד
- 27 מעודתת שלת, זאת מבלי שניתן השכר מספק לכך (ראו עדות התובעת בעמ' 51-52
- 28 לפרטוקול הדיון וכן עדות אמה לפיה שמרה על קשר עם שתיים מהעובדות שם - ראו עמ'
- 29 101 לפרטוקול הדיון).
- 30 התובעת אישרה כי לא פוטרה מעבודתה אלא התפטרה, כשלטנטה, אשר לא הוכחה
- 31 כבדי, הקדים בכך זה את מעסיקה ("הבנייה שם אני לא יעזוב אז יפטרו אותי" – עמי
- 32 51 לפרטוקול הדיון).
- 33 יעוין כי התנהלות זו, קרי; הפסקת עבודה יזומה על ידי התובעת מעלה תמייהה, שהרי
- 34 פתרונותים מצויים בפתרו כספי עליו מצאה התובעת לוותר. הסבר לא ניתן ודומה כי לתובעת
- 35 הפתרונותים.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 17-02-40395 ר.מ. נ' כלל חברה לביטוח בע"מ

בchodש מרץ 2016 החלה התביעה עובודתה ב"ירוקומס" אצל מר אילן מזור.
גם שם עבדה הとうבעת במשך תקופה לא מבוטלת (שנתיםיים ימיט), במשרה מלאה, כעשרה
שעות עבודה ביום (ראו עדותה הとうבעת בעמ' 42-43 לפרטוקול הדיון), כל זאת חרף הקשיים
עליהם עמדו היא ומעסיקתה בעודותם.
על נסיבות פיטוריה במהלך ניהול התביעה (אפריל 2018) העידו הとうבעת ומר אילן מזור
ולאור עדותו של האחרון יקשה שלא בתחום ביחס לעיתוי –
"ש: ... האם ביום השימוש שאמרת שאתה מפטר אותה היא בקשה ממקץ
שלא תפטר אותה ?
ת: לא.
...
כבי הש' יעקבוביץ: ... מה קרה ב 14.3 ?
העד: התפרצות זעם במשרדים, דיבירה בקול רם, בטענה שאחד
המנהלים, היה שמעה את אחד המנהלים שהוא סמנכ"ל
המכירות עצמנו מדבר עם עובדת שלו, שלא התקרכב לרונה
(התובעת – ש.ג.), כי היא רק תקלקל אותה. אני לא שמעתי את
זה, היא באה והחילה לצחוק בכל המסדרון ואז שעני קראתי
אליו לחדר, שאלתי אותה מה קרה, למה את צועקת בצורה
כזאת. אני, נמאס לי, אני לא מוכנה שיברו בכח, אני אתלונן,
אני פה, אני שם. אמרתי לה וונח הכל בסדר, זאת הנהלה של
החברה, אני לא שמעתי דבר כזה, ביררתי את זה אחורי שביררתי
עם אותו מנהל, הוא טוען שלא היה ולא נברא ואז **תיא אמרה**
למה אתם לא מפטרים אותו, למה אתה לא מפטר אותו. אמרתי
לה את רוצה שאנו אפטר אותו אני אפטר אותו. כמו שאמרתי
בפעם שעברה שנתהן עדות החזקנו אותה והמשכנו להחזיק
אותה בಗל המכב ובगל שכל פעם מחדש כנ' ניסינו להתחשב.
הפעם הגיעו מים עד נפש מה שנקרה, **היא נוראה היתה לנו**
בשללה לפיטורים. אני זיהיתי מבחינתי הזדמנויות טובות, שחרדנו
אותה לדרכה מה שנקרה"
(עמ' 116 לפרטוקול הדיון) (ההדגשה שלי – ש.ג.)

העליה מן המקובץ הוא כי הとうבעת לא איבדה את כושר השתכרותה כנטען (ראו סעיף 16
לסיוכמי הとうבעת).
بعد שעובר לתאונה עבדה תקופות קצרות (הארוכה שבחן במשך 10 חודשים) בעבודות
מודמדנות ושכר נמוך, גם שעלה פי עדותה נזקקה לכיסף להערכת חובות העסק (בית קפה)

בית המשפט המחויז בתל אביב - יפו

ת"א 17-02-40395 ר.פ. נ' כלל חברה לביטוח בע"מ

- 1 שביקשה להקים, אשר כשל (ראו דוח' רציפות בעבודה מסמכים 34-35 בתיק מוצגי
2 הנتابעת), הרי שדווקא לאחריה החלטה, חסר הקשיים, לחזור לעובדה בה החלה בסיכון
3 כתוצאה התאונה, להחזיק במשרחה זו במשך שנה נוספת ולאחר מכן, למוצה
4 עובודה חדשה בתחום בו לא עסקה קודם לכן (חברת ביטוח), בעובדה בה התקופה של
5 חמיש שנים, תוך שהתקדמה בעובדתה והשביתה את שכחה.
6 יציבות העוסקתו בשוק העובודה הבלתי מڪזוי (התובעת לא השלים לאחר שירותה
7 הצבאי את תעודת הבריאות כפי שתכננה לעשותות ולא רכשה לעצמה מכך) מעידה, לדידי,
8 על פגיעה תפקודית פחותה מזו הנטען, ומכל מקום ודאי שהיא מלמדת על אובדן כושר
9 ההשתכורת, לנען.
- 10 **זאת ועוד.**
11 בחתימתו למשור הבינאיי - זוגי החלטה התובעת בתקהיר עדותה הראשית (ת/1) כי
12 "לפני התאונה החלטתי להחזיק מערכות יחסים ארוכות, היום כולם סיבוי נמצאים
13 בזוגיות... ואילו אני עדיין רווקה ולא מצילה לשמר על זוגיות לארוך זמן. מאז התאונה
14 היה לי בן זוג אחד לסירוגין שלא היה מסוגל להתמודד עם מוצבי הבריאות... ובוחדים
15 האחרונים התחלתי קשר זוגי עם בחור שמכיר אותו מילדותי, זוכר את התקופות הטובות
16 שלו, פיתח כלפי וgesות הרבה לפני התאונה, ומוכן, נכון לעכשיו, להתמודד עם מוצבי
17 הבריאות..." (עמ' 2 ל-ת/1) אלא שעודותה זו באשר לשינוי שחל לאחר התאונה, עומדת
18 בסתריה גמורה לעדות אמה ולפיה לאחר התאונה, לראשונה בחייה, הייתה ב"מערכת
19 יחסים" זוגית משמעותית לארוך כארבע שנים (ברוטו)-
20 **ש:** ... רוניה היה לה מערכת יחסים מאוד ארוכה עם חבר אחר (לא
21 החבר הנוכחי – ש.ג.).
22 **ת:** כן.
23 **ש:** כמה זמו נסכח מערכת היחסים הזאת?
24 **ת:** בברוטו 4 שנים.
25 **ש:** 4 שנים.
26 **כ' חשי יעקבוביץ':** זה היה לפני התאונה?
27 **ת:** לא לא לא. אחרי.
28 **ש:** נכון, זה נכון לומר שלפני התאונה לרוניה לא היו מערכות
29 **ת:** יחסים עם גברים לפני התלוות?
30 **ש:** לרוניה היא בחורה צעירה הייתה לה פה ושם, פה חדשניים
31 **ת:** פה שלושה, לא משחו שניים יכולת להיעיד עליו שהוא היה
32 **ש:** מערכות יחסים, לא.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 17-02-40395 ר.פ. נ' כלל חברה לביטוח בע"מ

- ש: **הבנייה. מערכות היחסים הארוכות יותר היו כולן אחורי התאוננה.**
- ת: **בנ. אם אני זוכרת נכון"**
 (עמ' 97 ל פרוטוקול הדיון) (ההגדשה שלי – ש.ג.)
21. כנ חוברר כי שנתיים וחצי לפני מועד מתן עדותה בבית המשפט נסעה התובעת לחו"ל עם
 חברתה שרון גולד (ראו עמי 41-42 ל פרוטוקול הדיון), דבר אשר לא בא צרכו בעדותה
 הראשית (ת/1) ובחודש ינואר 2018, בסמך למועד מתן עדותה בבית המשפט, נסעה
 לאמסטרדם עם בן זוגה, אשר הפתיע אותה לרגל יום הולדתה (ראו עמי 41 ל פרוטוקול
 הדיון).
- 21.1 דומה כי עדותם של שניים אלה, החברה שרון גולד ובן הזוג ליאור, בכל הנוגע לתפקידה של
 התובעת נדרש ומתחייב בנסיבות והימנעותם מלזמנם לעדות עומדת לה לרועץ על פי
 ההלכה הנוהגת ולפיה "כל נקוט בידי בית המשפט מימייס ימימה, שמעמידים בעל דין
 בחזקתו, שלא ימנע מבית המשפט ראייה, שהיא לטובתו ואם נמנע מהבאת ראייה לרבלנית
 שתיא בהישג ידו, ואין לכך הסבר סביר, ניתן להסיק שאילו הובאה הראייה, הייתה פועלת
 נגדו. כל זה מקובל ומוסרש הן במשפטים אזרחיים והן במשפטים פליליים, וככל
 שהראייה יותר משמעותית, כן רשיית בית המשפט להסיק מאי הצגתה מסכנות מכריעות
 יותר וקייזיות יותר נגד מי שנמנע מהצגתה" (ע"א 78/548 שרון ואחרי נ' לוי, פ"ד לה(1)
 .736).
- 21.2 ניסיונה של התובעת להסביר את הימנעותם מלזמנם לשמור על פרטיותה, לאו הסבר
 מניח את הדעת הוא. דומה כי מי שהה עימה בחו"ל ימים ארוכים ומבליה בחברתה בארץ,
 נחשף ומכיר את מגבלותה, לרבות ובמיוחד לאור עדותה בדבר סבלה המתמשך -
 "ת: זה בעיתי כי הוא (חברת הנוכחי – ש.ג.) לא יודע על המצב שלי עד הסוף.
 ...
 ת: הוא לא יודע כמה אחזois יש לי, הוא לא יודע את התתকפים החזקים שלו הוא
 לא רואה, אני לא יכולתי להגיד אותן, כי אז גם הוא לא יהיה לי"
 (עמ' 39 ל פרוטוקול הדיון)
- 21.3 "ת: היא (שרון גולד – ש.ג.) יודעת שכואב לי והיא יודעת שאין בוכה, אבל היא לא יודעת
 עד כמה חמוץ זה."
 (עמ' 42 ל פרוטוקול הדיון)
- 21.4
 21.5
 21.6
 21.7
 21.8
 21.9
 21.10
 21.11
 21.12
 21.13
 21.14
 21.15
 21.16
 21.17
 21.18
 21.19
 21.20
 21.21
 21.22
 21.23
 21.24
 21.25
 21.26
 21.27
 21.28
 21.29
 21.30
 21.31
 21.32
 21.33
 21.34
 21.35

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 17-02-40395 ר.פ. נ' כל חברת לביטוח בע"מ

- 1 22. לא זו אף זו.
- 2 בחקירה הנגדית עומתת התובעת עם סרטון מעקב שבוצע אחרת, המtauן יום אחד
- 3 (אךrai) בחיה, משעת בoker מוקדמת, עם יציאתה לעבודה (06:30 - ראו נ/ז בסעיף 4) ועד
- 4 לשעת ערב מאוחרת, עם חזרתה לביתה (21:41 - ראו נ/ז בסעיף 16).
- 5 במהלך אותו יום נראית התובעת מתחלפת בחופשיות (ראנו נ/ז) ונוהגת ברכבה לעובදתנה
- 6 בפתח תקווה, שם למגדל b.s.r. ברמת גן לאסוף חברות, לקניון איילון ברמת גן, בו שהתה
- 7 כעשרים דקות ומשם לרחוב אילות 12 בגני תקווה. לאחר שhort של כשלוש שעות במקומות
- 8 (משעה 18:06 ועד לשעה 05:21 ראו נ/ז סעיפים 14-13) החזירה התובעת את חברתה
- 9 למגדל b.s.r. ברמת גן והמשיכה לביתה ברחוב רמזו בתל אביב.
- 10 בהתיכון לסרטון אישרת התובעת כי אכן יש לה "ימים טובים" אלא שלפעונתיה אלה
- 11 פעמים -
- 12 "העדה, גב' פישל: אוקיי. נכון, שיש לי ימים אחית למליאן שנה, שיש לי يوم טוב,
- 13 שאני מתפקדת, מהבוקר עד הערב, כאלו אני בן אדם רגיל, מה
- 14 זה אומר? אני מהבוקר עד הערב מעשנת, גם בעבודה אני מעשה
- 15 קנאביס, זה עוזר לי לתפקיד, יש ימים שאני קמה שואלה יש לי
- 16 קצת הקלה בגוף, אז אני מנצלת את זה עד הסוף, חבל שאותו
- 17 חוkor לא נכנס אליו אחר כך הביתה כדי Shirah מה זה מה זה
- 18 עליה לי, כי בל יום טוב זה גורם לי אחר כך לכאים, לסבל,
- 19 לחצטער בכלל שאני חייה. יש לי ימים שאני יכולה גם לעלות
- 20 במדרגות יותר טוב, ויש לי ימים שאני גם מחיה יותר, יש לי
- 21 ימים שאני הולכת יותר טוב, בכלל, כל דבר דרוש ממני ממש,
- 22 אני צריכה להיות בעולם שאני מתודרת לאבא, ואני הולכת
- 23 לישון עם כאים ואני מسطולית. אני היתי בן אדם שמח, אני
- 24 היתי בן אדם מאושר, אין לי את זה"
- 25 (עמ' 47 לפרטוקול הדיון)
- 26 יוער ויודגש כי גם אותן חברות, עימן נפגשה התובעת באותו יום של מעקב, לא זומנו על
- 27 ידה למתן עדות, על כל הנושא ומשתמע לכך.
- 28 כל חיבור לעיל באשר לתקודת התובעת, הולם, לדידי, את מאפייניה וتسمיניה של
- 29 מחלת הפסיכומיאלגייה, כפי שהובאו בהרחבה על ידי פרופ' ויינברגר, הנו בפן הפסיכי - כאים,
- 30 הן בפן הנפשי - דיכאון, הפרעות בשינה והן בפן הקוגנטיבי - בעיות ריכוך וזיכרונו (ראנו עדותנו
- 31 בעמ' 176 לפרטוקול הדיון) ומשהנכות הרופאית נקבעה בתחוםים אלה, כדעתם של
- 32 המומרים, על בסיס ההערכת התקודית ומຕוק הכרה במאפייני המחלה (מצב תנודתי
- 33 .23

בית המשפט המחויז בתל אביב - יפו

ת"א-17-02-40395 ר.פ. נ' כל חברה לביטוח בע"מ

1 כעדותו של פרופי ויינברג בעמ' 181 לפרוטוקול הדיון), הרי שמצוות אני להעמיד את נכותה
 2 התפקודית של התובעת על 35%, כשיעור נכותה הרופאית בתחוםים אלה לצורך הנקות
 3 שנקבעה בתחום האורתופדי ואופינה על ידי המומחה רפואי גנאל כתפקודית (ראו חוות
 4 דעתו – "באופן כללי, הגבלות בתנויות הראש והגו מפריעות לתפקד").
 5 לעניין האבחנה בין "נכונות רפואי", "נכונות תפקודית" ושיעור הגרעה מכשור
 6 ההשתכרות" ראו: ע"א 3049/93 ג'ירוגיסיאן נ' המנו חברה לביטוח בע"מ, פ"ד נה(3) 792 (7)

רשי הנזק

10 התובעת עתרה לפיצוי במספר ראשי נזק – הפסדי שכר לעבר ולעתיד והפסד תנאים סוציאליים,
 11 הוצאות רפואיות, הוצאות ניידות מוגברת, עזרת צד כי וכאב וסבל.

.24 הפסדי שכר

24.1 **בסיס השכר לעבר ולעתיד**
 16 התובעת מבקשת לפ██וק לה פיצוי בגין הפסד שכר לעבר ולעתיד על בסיס השכר הממוצע
 17 במשק "זהינו" 10,491 ₪ ובהחנות מס הכנסה בשיעור 718 ₪ על סך של 9,773 ₪, זאת
 18 משלטונתיה יש לראותה כדי שלא "הסיפה לכתוב עובר לתאונת את סיוף חייה
 19 התעסוקתיים", מה גם ששכרה הנטען עובר לתאונת עלה על השכר הממוצע במשק נכון
 20 אותה עת.

21 לעומת הנובעת "בסיס השכר הרלוונטי הינו בסיס השכר של התובעת עובד לתאונת בלבד, ואין כל משקל ו/או משמעות לפוטנציאל השתכרות ו/או לשאלת אם התובעת
 22 "הסיפה לכתוב את סיוף חייה התעסוקתיים", כך שלאור שכורה הרבה שנית עובר
 23 לתאונת על פי הדיווח למוסד לביטוח לאומי (15,960 ₪)景德 השכר החודשי הממוצע על
 24 סך של 5,320 ₪ ברוטו בלבד (לפני שיעור).

27 בשים לב לעבר התעסוקתי של התובעת עובר לתאונת, כפי שהובא בהרחבה בהקשר אחר,
 28 ובשים לב לגילו העיר בעת שארעה ולשאיפותיה ביחס לעתידה (ראה סעיף 6 ל- 1/1),
 29 אשר בהקמת בית הקפה ניתן לראות מושם ניסיון ראשון להגישו (גם אם כשל), סבורתני
 30 כי הונה המסד הצורך לקביעה כי התאונת ארעה בטרם כניסה התובעת למעגל עבודה סדר,

31 חוזה פמי עתיד ועל כן יש לראותה כדי שפוטנציאל השתכרות לא הוברר באופן מספק.
 32 על פי הפסיקה הנוחגת במצבים כגון דא, לרבות ובמיוחד בשים לב לגילו העיר של
 33 התובעת בעת התאונת (ראו: ע"א 10062/02 מגדל חברה לביטוח בע"מ נ' אבו חנא (2005)),
 34 ראוי ונכון יהיה לקבוע את בסיס השכר לעתיד על השכר הממוצע במשק, זאת בעוד שביחס
 35 לעבר סבורה אני כי יש לקבוע בסיס שכר נמוך מזה בשל העובדה שלא מלאה התאונת הייתה

בית המשפט המחויז בתל אביב - יפו

ת"א 17-02-40395 ר.פ. נ' כל חברת לביטוח בע"מ

1 התובעת בשלב כלשהו עזבת את עבودתה ביירוקומס ובקשת להגיש את שאיופתייה
 2 "לבנות קריירה עסקית או ניהולית או להיכנס בתחום של עבודה עם ילדים" (סעיף 9ב. ל-
 3 ת/1), דבר הכרוך, מן הסתם, לימודיים פורמליים ו/או בתמקצעות, כאשר הסבירות
 4 שהיתה משתמשת במהלך אותה תקופה שכר בגובה השכר המוצע במשק אינה גבוהה.
 5 **לפיכך יחושו הפסדי השכר לעבר באופנו הבא**
 6 בסיס השכר לשנים 2008 עד 2010 כולל יעמוד על **80%** מהשכר המוצע במשק (כל שנה
 7 תחושב בנפרד על בסיס השכר המוצע במשק לחודש יוני באותה שנה);
 8 בסיס השכר לשנים 2011 עד 2015 כולל יעמוד על **85%** מהשכר המוצע במשק (כל שנה
 9 תחושב בנפרד על בסיס השכר המוצע במשק לחודש יוני באותה שנה);
 10 בסיס השכר לשנים 2016 ועד למועד מתן פסק הדין יעמוד על **90%** מהשכר המוצע במשק
 11 (כל שנה תחושב בנפרד על בסיס השכר המוצע במשק נכון לחודש יוני באותה שנה).
 12

24.2 **חישוב הפסדי שכר לעבר**

13 א. **מיום התאונה (19.11.2008) ועד ליום חזרה לעבודה (7.12.2008) – תקופת אי כושר מלא**
 14 על פי תלושי השכר לחודשים ספטמבר עד נובמבר 2008 (מסמכים 151-153 בתיק מונגי
 15 התובעת) השכר החודשי המוצע עמד על סך של 6674 ₪ (מעוגל) ברוטו, ותואמ את בסיס
 16 השכר שנקבע בעבר תקופה זו.
 17 סכום זה כשהוא משוערך (7508 ₪) ובኒינוי מס עומד על 7309 ₪.
 18 לפיכך זכאיות התובעת בתקופה זו לפיצויי בסך של 5482 ₪ (7309 ₪ X 100% ₪ X 0.75 ח')
 19 ובתוספת ריבית ממוצע התקופה **5,785 ₪**, נכון למועד פסיקתי.
 20

ב. **מיום 8.12.2008 ועד ליום 31.12.2008**

21 מתלוש השכר לחודש דצמבר 2008 עולה כי התובעת השתכרה סך של 6,293 ₪ ברוטו.
 22 סכום זה משוערך עולה כדי ההסך של 7,119 ₪ ובኒינוי מס עומד על 6,974 ₪.
 23 בשים לב לבסיס השכר שנקבע ביחס לשנת 2008 (שכר ממוצע במשק לחודש יוני 2008
 24 8,266 ₪ – 6,613 ₪ = 80% – לאחר שערוך 7,602 ₪ – בኒינוי מס 7,390 ₪) זכאיות התובעת
 25 לפיצויי בסך של 326 ₪ (7,390 – 6,974 ₪) ובתוספת ריבית ממוצע התקופה **439 ₪**, נכון למועד
 26 פסיקתי.
 27

ג. **מיום 1.1.2009 ועד ליום 11.11.2009** (מועד סיום העבודה בסופר קרמייק)

28 מדו"ח רציפות ביטוח (מסמכים 35-34 בתיק מונגי הנتابעת) עולה כי התובעת השתכרה
 29 בתקופה זו שכר כולל של 65,666 ₪ ברוטו ובממוצע חודשי סך של 6,355 ₪.
 30 סכום זה משוערך עולה כדי הסך של 7,135 ₪ ובኒינוי מס עומד על 6,988 ₪.
 31

בית המשפט המחויז בתל אביב - יפו

ת"א 17-02-40395 ר.פ. נ' כל חברה לביטוח בע"מ

בשים לב לבסיס השכר שנקבע ביחס לשנת 2009 (שכר ממוצע במשכחה לחודש יוני 2009 8,309 ש"ח - 80% לאחר שערוך 7,434 ש"ח - בנייכוי מס 7,245 ש"ח) זכאיות התובעת לפיצויי בסך של 2,656 ש"ח (10.33×257) ובתוספת ריבית ממוצע התקופה 2,796 ש"ח, נכון למועד פסיקתי.

ד. מיום 23.3.2010 (תחילת עבודה בדקרה חברת לביטוח בע"מ) ועד ליום 31.12.2010 מדו"ח רציפות ביטוח (מסמכים 34-35 בתיק מוצגי הנتابעת) עולה כי התובעת השתכרה בתקופזה זו שכר כולל של 34,847 ש"ח ברוטו ובממוצע חודשי סך של 3,767 ש"ח. סכום זה משוערך עולה כדי הסך של 4,078 ש"ח, והוא חייב במס. בשים לב לבסיס השכר שנקבע ביחס לשנת 2010 (שכר ממוצע במשכחה לחודש יוני 2010 8,612 ש"ח - 80% לאחר שערוך 7,479 ש"ח - בנייכוי מס 7,284 ש"ח) זכאיות התובעת לפיצויי בסך של 29,656 ש"ח ($9.25 \times 3,206$) ובתוספת ריבית ממוצע התקופה 31,034 ש"ח, נכון למועד פסיקתי.

ה. מיום 1.1.2011 עד ליום 31.12.2011 מדו"ח רציפות ביטוח (מסמכים 35-34 בתיק מוצגי הנتابעת) עולה כי התובעת השתכרה בתקופזה זו שכר כולל של 74,566 ש"ח ברוטו ובממוצע חודשי סך של 6,214 ש"ח. סכום זה משוערך עולה כדי הסך של 6,480 ש"ח ובኒיכוי מס עומד על 6,425 ש"ח. בשים לב לבסיס השכר שנקבע ביחס לשנת 2011 (שכר ממוצע במשכחה לחודש יוני 2011 8,901 ש"ח - 85% לאחר שערוך 7,566 ש"ח - בנייכוי מס 7,637 ש"ח) זכאיות התובעת לפיצויי בסך של 14,544 ש"ח ($12 \times 1,212$) ובתוספת ריבית ממוצע התקופה 15,153 ש"ח, נכון למועד פסיקתי.

ו. מיום 1.1.2012 ועד ליום 31.12.2012 מדו"ח רציפות ביטוח (מסמכים 34-35 בתיק מוצגי הנتابעת) עולה כי התובעת השתכרה בתקופזה זו שכר כולל של 78,344 ש"ח ברוטו ובממוצע חודשי סך של 6,529 ש"ח. סכום זה משוערך עולה כדי הסך של 6,699 ש"ח ובኒיכוי מס עומד על 6,613 ש"ח. בשים לב לbasis השכר שנקבע ביחס לשנת 2012 (שכר ממוצע במשכחה לחודש יוני 2012 9,144 ש"ח - 85% לאחר שערוך 7,772 ש"ח - בנייכוי מס 7,710 ש"ח) זכאיות התובעת לפיצויי בסך של 13,164 ש"ח ($12 \times 1,097$) ובתוספת ריבית ממוצע התקופה 13,646 ש"ח, נכון למועד פסיקתי.

ז. מיום 1.1.2013 ועד ליום 31.12.2013 מדו"ח רציפות ביטוח (מסמכים 34-35 בתיק מוצגי הנتابעת) עולה כי התובעת השתכרה בתקופזה זו שכר כולל של 86,764 ש"ח ברוטו ובממוצע חודשי סך של 7,230 ש"ח.

בית המשפט המחויז בתל אביב - יפו

ת"א 17-02-40395 ר.פ. נ' כל חברה לביטוח בע"מ

1 סכום זה משוערך עולה כדי הסך של 7,352 ש"ח ובኒקיי מס עומד על 1,175 ש"ח.
 2 בשים לב לבסיס השכר שנקבע ביחס לשנת 2013 (שכר ממוצע במשק לחודש יוני 2013
 3 9,397 ש"ח - 7,987 85% - לאחר שערוך שערוך 8,122 ש"ח - בניקיי מס 7,837 ש"ח) זכאיות התובעת
 4 לפיצויי בסך של 7,944 ש"ח (12 X 662) ובתוספת ריבית ממוצע התקופה 8,192 ש"ח, נכון למועד
 5 פסיקתי.
 6

7 **מיום 1.1.2014 ועד ליום 31.12.2014**
 8 מדוייח רציפות ביטוח (מסמכים 34-35 בתיק מוצגי הנتابעת) עולה כי התובעת השתכרה
 9 בתקופה זו שכר כולל של 93,229 ש"ח ברוטו ובממוצע חדשני סך של 7,769 ש"ח.
 10 סכום זה משוערך עולה כדי הסך של 7,822 ש"ח ובኒקיי מס עומד על 7,579 ש"ח.
 11 בשים לב לbasis השכר שנקבע ביחס לשנת 2014 (שכר ממוצע במשק לחודש יוני 2014
 12 9,547 ש"ח - 8,115 85% - לאחר שערוך שערוך 8,171 ש"ח - בניקיי מס 7,879 ש"ח) זכאיות התובעת
 13 לפיצויי בסך של 3,600 ש"ח (12 X 300) ובתוספת ריבית ממוצע התקופה 3,694 ש"ח, נכון
 14 למועד פסיקתי.
 15

16 **מיום 1.1.2015 ועד ליום 30.6.2015** (הפסקת עבודה בדקרה חברה לביטוח בע"מ)
 17 על פי תלוishi השכר לחודשים ינואר עד יוני 2015 (עמ"י 221-226 בתיק מוצגי התובעת) השכר
 18 החודשי הממוצע עומד על סך של 7,138 ש"ח ברוטו.
 19 סכום זה כשהוא משוערך עולה כדי הסך של 7,297 ש"ח ובኒקיי מס עומד על 7,127 ש"ח.
 20 בשים לב לbasis השכר שנקבע ביחס לשנת 2015 (שכר ממוצע במשק לחודש יוני 2015
 21 9,788 ש"ח - 8,320 85% - לאחר שערוך שערוך 8,411 ש"ח - בניקיי מס 8,085 ש"ח) זכאיות התובעת
 22 לפיצויי בסך של 5,748 ש"ח (6 X 958) ובתוספת ריבית ממוצע התקופה 5,876 ש"ח, נכון למועד
 23 פסיקתי.
 24

25 **אוגוסט 2015**
 26 מדוייח רציפות ביטוח (מסמכים 34-35 בתיק מוצגי הנتابעת) עולה כי התובעת השתכרה
 27 בחודש זה סך של 2,052 ש"ח ברוטו.
 28 סכום זה משוערך עולה כדי הסך של 2,064 ש"ח ואינו חייב במס.
 29 בשים לב לbasis השכר שנקבע ביחס לשנת 2015 (שכר ממוצע במשק לחודש יוני 2015
 30 9,788 ש"ח - 8,320 85% - לאחר שערוך שערוך 8,411 ש"ח - בניקיי מס 8,085 ש"ח) זכאיות התובעת
 31 לפיצויי בסך של 6,021 ש"ח (8,085-2,064) ובתוספת ריבית ממוצע התקופה 6,143 ש"ח, נכון
 32 למועד פסיקתי.
 33
 34
 35

בית המשפט המחויז בתל אביב - יפו

ת"א-17-02-40395 ר.פ. נ' כל חברת לביטוח בע"מ

- יא. **מיום 20.3.2016** (התחלה העבודה בחברת יורייקומס) **עד ליום 31.12.2016**
- על פי תלושי השכר לחודשים מרץ עד דצמבר 2016 (מסמכים 237-228 בתיק מוצגי התובעת) השכר החודשי המוצע עמד על סך של 6,411 ש"ח בROTO. סכום זה כשהוא משוערך עולה כדי הסך של 6,514 ש"ח ובניכוי מס עומד על 6,454 ש"ח. בשים לב לבסיס השכר שנקבע ביחס לשנת 2016 (שכר מוצעו במשק לחודש יוני 2016 9,916 ש"ח - לאחר שערוך 9,095 ש"ח - ניכוי מס 8,671 ש"ח) זכאיות התובעת לפיצויי בסך של 20,692 ש"ח (2,217 X 9.33) ובתוספת ריבית ממוצע התקופה **21,012** ש"ח, נכון **למועד פסיקתי.**
- יב. **מיום 1.1.2017 ועד ליום 31.10.2017** (תלווש אחרון שהוצע)
- על פי תלושי השכר לחודשים ינואר עד אוקטובר 2017 (מסמכים 247-239 בתיק מוצגי התובעת) השכר החודשי המוצע עמד על סך של 7,769 ש"ח בROTO. סכום זה כשהוא משוערך עולה כדי הסך של 7,886 ש"ח ובניכוי מס עומד על 7,634 ש"ח. בשים לב לבסיס השכר שנקבע ביחס לשנת 2017 (שכר מוצעו במשק לחודש יוני 2017 10,209 ש"ח - לאחר שערוך 9,188 ש"ח - ניכוי מס 8,826 ש"ח) זכאיות התובעת לפיצויי בסך של 11,920 ש"ח (192 X 10) ובתוספת ריבית ממוצע התקופה **12,056** ש"ח, נכון **למועד פסיקתי.**
- יג. **מיום 1.11.2017 ועד ליום 22.4.2018** (הפסיקת העבודה ביורייקומס)
- התובעת לא הצינה תלושי שכר ביחס לתקופה זו, הגם שאין חולק כי עבודה בכל אותה עת. במצב דברים זה מוצאת אני לפ██וק לתובעת פיצוי גלובלי בסך של 7,500 ש"ח נכון למועד פסיקתי, זאת מתוך הנהה כי התובעת המשיכה לעבודתה, כפי שהשתקפה מתלושי השכר שהוגשו ביחס באותה שנה, ללא כל שינוי משמעותית.
- יד. **מיום 23.4.2018 ועד למועד פסק הדין**
- התובעת פוטרה מעובודה במהלך שמיית הריאות ומשכך לא הונח מסד ראייתי ה策יך לקבעה באם שבת מעגל העבודה, אם לאו.
- בנסיבות אלה ובשים לב למכלול כלו, לרבות לקביעותי הנוגעת לנוכחות התפקידית של התובעת וטيبة, מוצאת אני לפ██וק לה פיצוי גלובלי בסך של 90,000 ש"ח נכון **למועד פסיקתי.**
- טו. **תקופות בהן לא עבדה התובעת מיום התאוננה ועד לעובודתה האחרונה ביורייקומס**
- התובעת לא השכילה להוכיח כי הפסיקת העבודה בדקרה בחברה לביטוח בע"מ ופוטרה מסופר קרמייק בשל נוכחות (ראו דין לעיל).
- כמו כן לא הובאו ראיות על ניסיונות שערכה התובעת למציאת עבודה, ניסיונות אשר לא נשאו פרי אך בשל נוכחות.

בית המשפט המחויז בתל אביב - יפו

ת"א 17-02-40395 ר.פ. נ' כל חברה לביטוח בע"מ

לפיכך, משעskinן בפיצוי בגין "נוק מיוחד", אינני מוצאת לפסק לתובעת פיצוי בגין הפסדי
שכר בתקופות אלה.

טז. סיכום
הפיצוי הכלול בגין הפסד שכר עבר עומד על סך של 223,326 ש"נ נכון למועד פסיקתי.

24.3 הפסד שכר לעתידי
התובעת עתרה בסיכון לפיצוי חדש בסך של 4,247 ש"נ לעתיד, סכום השווה לשיטתה להפרש שבין השכר הממוצע במשק לבין השתכרותה הממוצעת במומה (5,262 ש"נ) וכן לפסיקת סכום גלובאלי בסך של 235,000 ש"נ, המשקף "תקופת אבטלה" כוללת של 24 חודשים "לאור העובדה שמידי מס' שנים התובעת מתפרקת/מופטרת מעובודה בתוצאה מצבאה הרופאי תפקודי הלקיים ולאחר מכן אינה עובדת במשך מס' חודשים עד שמוצאתה עובודה שעשויה להתאים לכישוריה ומוגבלוותיה בעקבות התאוננה וכחוצאה ממנה" (סעיף ה.3.3).
לסיכון התובעת).

הנתבעת מנגד סבורה כי לתובעת פוטנציאלי השתכרות נמוך מלכתחילה לאור נתוניה האישיים והתעסוקתיים עבור לתאוננה, היעדר השכלה פורמלית, כמו גם אירועי חייה ועברה הרופאי ומשכך הציעה לפסק לה פיצוי על בסיס 10% גՐיעה מכושר השתכרות, כשבסיס השכר החודשי עומד על סך של 7,500 ש"נ (7,769 ש"נ ברוטו), שכרכה בשנת 2014.

בהתנtrain קביעותיי לעיל, חן באשר לבסיס השכר לחישוב הפיצוי (שכר ממוצע במשק) והוא באשר לשיעור הנכות התפקודית, המיצגת, לדידי, לאור טيبة וטבעה גם את הגירעה מכושר השתכרות (35%) יעמוד הפיצוי בראש נוק זה על הסך של 840,339 ש"נ נכון למועד פסיקתי.

(לפי 35% שיעור גרידעה מכושר השתכרות X 10,071 ש"נ נטו X (238.4043)

בהתאם לפסק הדין שניתנו בימים אלה בבית המשפט העליון בסוגיות שיעור ריבית ההיוון (ראו: ע"א 17/3751 המאגן הישראלי לביטוח רכב (הפלוי נ' פלוני (2019))) תעמוד זו על 3%.

.25. הפסד תנאים סוציאליים
התובעת בסיכון עותרת לפיצוי בגין הפסד תנאים סוציאליים בסך של 230,561 ש"נ, זאת מבלי לפרט את החישוב האריתמטי המביא לשכום זה.

בית המשפט המחויז בתל אביב - יפו

ת"א 17-02-40395 ר.פ. נ' כל חברת לביטוח בע"מ

1 הנتابעת אינה חולקת על זכאותה של התובעת לפיצוי בגין הפסדי פנסיה, אך סבורה כי יש
 2 לחשבו לפי שיעור של 10% מהפסדי השכר בעבר ו- 12.5% מהפסדי השכר לעתיד.
 3
 4 צו הרחבה [נוסח משולב] לפנסיה חובה לפי חוק הסכמים קיבוציים, התשי"ז-1957 (להלן:
 5 "צו ההרחבה"), חייב כל מעסיק החל מיום 1.1.08, לבטח בביטוח פנסיוני את עובדיו וקבע
 6 עלייה מדורגת של שיעורי הפרשות עובד ועובד. כך שלאורך תקופת העבר ועד למועד פסק
 7 הדין נעו הפרשות המעביר לפנסיה החל מ- 5% ועד 12.5%, ובממוצע כ-9%.
 8 משכך, נכון וראוי לדידי עמדת הנتابעת באשר לאופן חישוב הפסדי הפנסיה, כך שלאחר
 9 יעשה זה לפי 10% ולעתיד לפי 12.5% (ראו: ת.א. (ח)י) 16951-04-10 ע.מ. מ' ע.מ. (2013)).
 10 כך הפיצוי הכללי יעמוד, איפוא, על 127,375 ₪, נכוון למועד פסיקתי.
 11
 12
 13 **הוצאות רפואיות**
 14 .26
 15 בסיכוןיה עותרת התובעת לפיצוי גלובאלי בסך של 200,000 ש"ח בעבור הוצאות רפואיות
 16 בעבר ולעתיד, זאת משלשיטה "הוכח הצורך בטיפולים רפואיים, במשככי כאבים
 17 ובבזירים אורטופדיים בגין הפגימות שנגרמו לתובעת כתוצאה מהתאונת" (סעיף 28
 18 לסיכוןי התובעת).
 19
 20 הנتابעת סבורה כי אין לפ██וק לתובעת פיצוי בגין הוצאות העבר והail ומדובר בנזק מיוחד
 21 שלא הוכח, מה גם שמדובר בתאונת עבודה ועל כן הוצאותיה הנטען של התובעת מכך
 22 על ידי המוסד לביטוח לאומי מכוח התקנות הביטוח הלאומי (מתן טיפול רפואי לנפגעי
 23 עבודה), התשכ"ח – 1968, "ולחלופין ובנוסף, בהתאם לחוק ביטוח בריאות ממלכתית,
 24 התשנ"ז – 1994 ו/או חוק תעשיילות כלכלית (תיקוני חקיקה ליישום התכנית הכלכלית
 25 לשנים 2010-2009), התשס"ט – 2009" על קופת החוליםים בה התובעת תהיה לכיסותה.
 26
 27 עוד ובנוסף נטען כי התובעת לא פעלת להקטנת נזקה, משאיירה עדותה כי לא פגתה
 28 לקופת החולים או למוסד לביטוח לאומי לקבלת החזר בגין הוצאות רפואיות (ראו עמי'
 29 58 לפרקן הדיוון) ולא הוכיחה קיומו של הוצאות רפואיות שאין מנוסות.
 30
 31 ככלל, על התובעת מוטלת חובת הקטנת הנזק, המקפלת בחובה את החובה לקבל את
 32 השירותים הרפואיים והפרא- רפואיים הדרושים לה והניתנים באמצעות קופת החולים, בין
 33 אם לפי חוק ביטוח בריאות ממלכתית ובין אם לפי חוק הביטוח הלאומי ותקנותיו, בנסיבות
 34 בהן עסקין בתאונת שהוכרה כתאונת עבודה כבעניינו (ראו ע"א 5557/95 شهر חב' לביטוח
 35 בע"מ נ' אלחדד, פ"ד נ"א (2) 724).

בית המשפט המחויז בתל אביב - יפו

ת"א 17-02-40395 ר.פ. נ' כלל חברה לביטוח בע"מ

- 1 26.2 התובעת הצינה חלק מראיותה (מסמכים 297-256 בתיק מוצגי התובעת) קבלות בגין
 2 השתפות עצמית בביטוח רפואי/רופא/בדיקות הדמיה, טיפול ברפואה סינית, מרפאות איכילוב
 3 וטרופות על סך של כ-3000 ש"ח.
 4 לא צורפו קבלות בגין רכישת קנאביס (הוציאו האישורים לרכישה בלבד), אף שהן מצויות
 5 בשרות התובעת עדותה –
 6 "ש: ... עבשו תגידו לי, את מקבלת קנאביס?
 7 ת: אני מקבלת קנאביס.
 8 ש: את משלהמת ומקבלת קבלה על התשלומים?
 9 ת: נכון.
 10 ש: איפה הקבלות על התשלומים של הקנאביס?
 11 ת: עצמי.
 12 ש: הם, למה לא צורפו לertzaiot שלך, אני לא ראיתי אף אף קבלה בתצהיר.
 13 ת: למה זה חשוב?
 14 (עמ' 58 לפרטוקול הדיון)
 15
 16
 17 26.3 התובעת על פי עדותה משתמשת כיום בקנאביס, מטופלת בתחום הנפשי ונמצאת במקבב
 18 ריאומטולוגי –
 19 "יש לי פסico טרפיסטי שאני הולכת אליה פעמי שבוע. אני הולכת פעמי בכמה חודשים
 20 לריאומטולוג באיכילוב, אני מנסה לחזור לפסıcıיאטרית שלי כי אני לא תופסת אותה
 21 באיכילוב, ברגע זהו. זה הדבריות המתוכננים בהמשך"
 22 (עמ' 68 לפרטוקול הדיון)
 23
 24 26.4 המומחים הרפואיים מטעם בית המשפט, פרופ' ינברגר וד"ר מילר, לא חתיכשו בחוות
 25 הדעת שערכו לצורך לקבלת טיפולים שאינם בסל הבריאות ואף לא נשאלו בעניין זה
 26 בחקירותם על ידי מי מבצע הדיון.
 27 פרופ' גאנל קבע כי התובעת לא תידרש לטיפולים בעיטה של נכותה האורתופנית.
 28
 29 26.5 בהינתן המכבול כלו, ומתוך הנחת סבירה כי התובעת תידרש מעט לעת להוצאות רפואיות
 30 שאינן מכוסות על ידי קופת החולים ו/או המוסד לביטוח לאומי, לרבות שימוש בקנאביס
 31 (ראו: ע"א 6431/96 בר זאב נ' גזעמה פ"ד נב(3) 557), מוצאת אני לפסק לתובעת פיצוי
 32 גלובליב בסך של 150,000 ש"ח לעבר ולעתיד, נכון למועד פסיקתי.
 33
 34
 35

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 17-02-40395 ר.פ. נ' כל חברה לביטוח בע"מ

- .27 הוצאות נידות מוגברות
- 1 התובעת עטרה לפיצוי גלובלי בסך של 300,000 ₪ בגין הוצאות נידות מוגברות נוכח
 2 "הפגיעה האורתופידית ומחלת הפיבромיאלגיה... והצורך בנסיעות לטיפולים רפואיים
 3 ולאור גילה הצער בתאונת והשנים הרבות שנותרו לה לחיות במומה" (סעיף 36 ליסכומי⁴
 4 התובעת).
 5
- 6 הנتابעת חולקת על הטענה לפיה התובעת נדרשת להוצאות נידות מוגברות, זאת משלא
 7 נגעה כלל בגוף ובנכותה הריאומטולוגית (פיבромיאלגיה) אין כדי לפחות פגוע בנידות.
 8 לשיטת הנتابעת, התובעת לא השכילה להוכיח צורכי נידות החורגים מצרכי אדם סביר
 9 ו/או מצרכיה שלח עבר לתאונת, מה גם שהוצאות הנסויות לצרכי טיפול רפואי מכוסות
 10 על ידי המוסד לביטוח לאומי.
 11
- 12 בעדותה הראשית ציינה התובעת כי "בלית ברירה" היא עשו שימוש בריבבה חפרטי על
 13 מנת להגיע לעובודתה ולטיפולים רפואיים, להם היא נדרשת, זאת מאחר "שות בלתי¹⁴
 14 אפשרי למי שסובל מפיבромיאלגיה לנסוע באוטובוסים, בשל התנודות של האוטובוס
 15 והעצירות הפתאומיות, שטוללות את הגוף וגורמות לכאבים גדולים. כמו כן, אף אחד
 16 לא מבטיח לי, שיהיה לי מקום ישיבה באוטובוס.. לכן, האופציה היחידה מבhitני, היא
 17 רכב, ומכיון שאין לי כסף למוניות כדי להגיע כל יום לעובדה או לטיפולים רפואיים
 18 הרבה שאני עוברת..." (סעיף 18 ל-ת/1).
 19
- 20 התובעת, כאמור, הוכרה כנפצעת בעודה כך שזכה היא על פי דין (ראו תקנה 7 לתקנות
 21 מתן טיפול רפואי לנפגעי עבודה) לקבל מהמוסד לביטוח לאומי תשלום לכיסוי הוצאות
 22 הנסיעה לשם קבלת טיפול רפואי.
 23 התובעת לא הוכיחה כי פנתה ממש זכות זו ונדרחה.
 24 כך גם לא הוכיחה כיצד נוהגת להתנייד עבר לתאונת, האם בתחום ציבורית או
 25 ברכב פרטי בו עשתה שימוש يوم יומי לצרכיה השונים (עובדת, בילוי וכיו').
 26
- 27 במצב דברים זה, כמשמעותה התובעת רק להוצאות העודפות מעבר לאלו שהיו לה בעבר
 28 ומעבר לאליה הצפויות לאורך החיים (או ע"א 9499/07 פלאט נ' כל חברה לביטוח בע"מ
 29 (2009)), אשר כאמור לא הוכחה, אך מайдך קיימת סבירות גבוהה כי בעיטה של הנכות
 30 הריאומטולוגיה (כאבים) tatsäch הפגיעה להתnid יותר ברכב פרטי ולעתים אף להיזיק
 31 למוניות, מוצאת אני לפסוק לה פיצוי גלובאלי בראש נזק זה בגין הוצאות העבר ולעתיד
 32 בסך של 50,000 ₪, נכון למועד פסיקתי.
- 33
- 34
- 35

בית המשפט המחויז בתל אביב - יפו

ת"א 17-02-40395 ר.פ. נ' כל חברה לביטוח בע"מ

28. עורת הזולת

1 התובעת בסיכוןיה עותרת לפיצוי גלובלית בסך של 500,000 ש"ח בגין עורת הזולת בעבר
 2 ולעתיד, "סכום שהינו" לעמדתה "על הצד הנמוך" נוכח האמור בחומר הדעת הרופאות
 3 לגבי יכולת התפקיד הירודית" שלה, "גילה העור בתאונת והשנים הרבות שנותרה לה
 4 לנחל את משק ביתה" (סעיף 40 לסייעי התובעת).

5 הנתבעת בדעה שאין לפ██וק לתובעת פיצוי בראש נזק זה.
 6 לטענה התובעת לא הוכיחה את ההוצאות שהוצאות בעבר ואורה לה נזקה, על פי
 7 הטעון, אינה חרוגת מעזרות בני משפחה, אשר אינה בת פיצוי.
 8 באשר לעתיד נטען כי "נכחות של התובעת אינה תפקודית ולא הוכח כי היא מצדיקה עזרת
 9 צד ג'", נחפוץ הוא - "הוכח כי התובעת עצמאית בתפקודה, מנהלת שגרת חיים תקינה
 10 ואקטיבית, חוזרת לעובותה הרגילה במשרה מלאה, יוצאת לשידוריים עם חברות וambilת,
 11 טסה לחו"ל, נהגת חופשי, והיא מסוגלת לדאוג לצורכי עצמה ולצורכי ביתה" (סעיף 227
 12 לסייעי התובעת).

13 עבר לתאונת ולהריה, לרבות במועד מתן עדותה, התגורה התובעת בבית הוריה.
 14 על פי עדותה הראשית קשה לה "מאור לתקן בית" והוא "זקקה לעזרה גם בנסיבות
 15 משק הבית וגם בתמייח נפשית", עד כדי שאמה, כך לדבריה, הפכה למשרתתי הממלאת
 16 עבורה את כל צרכיה הפיזיים (NEYKION, כביסה, בישול, קניות, הלבשה מסויימת), כמו גם
 17 הנפשיים, כאשר בשנתיים האחרונות בשל התרופות מעצמה הבריאות של האם החלה
 18 האחרונה "להעסיק עזרה בשכר פעמי שבועיים, 5 שעות כל פעם, בעלות של 350 ש"ח כל
 19 פעם" (סעיף י' ל-ת/1).

20 עדותה של התובעת נטמכת בעדות אמה -
 21 "למרות שרונה בת 35 היא עדין גרה אتنا... רונה לא עושה שום דבר בבית. אני מברשת,
 22 מנקה, עושה קניות, מכבסת, לפעמים עוזרת לרונה להתלבש ועובדת כמעט הכל בשבייל
 23 רונה... בשנתיים האחרונות התחלתי להעסיק עזרה בשכר פעמי שבועיים, 5 שעות כל
 24 פעם, בעלות של 350 ש"ח כל פעם"
 25 (סעיף 13 ל-ת/3)

26 התובעת התגורה בבית הוריה עבר לתאונת (בהתוודה בת 26) וממשיכה להתגורר עמה גם
 27 לאחר התאונת (בהתוודה בת 36). במצב דברים זה אין היא יכולה לנחל משק בית עצמאי
 28 ולאור עדותה ועדות אמה פטורה היא מליטול חלק בנסיבות השופטות, בין קשריותו לכל
 29 בני הבית (הוריה) ובין קשריותו בה בלבד.

בית המשפט המחויז בתל אביב - יפו

ת"א 17-02-40395 ר.פ. ני כלל חדרה לביטוח בע"מ

בבסיסו לאותו "פטורי", ולו חלקי, מצוי בחוזות דעתו של המומחה בתחום הרואוטולוג, פרופ' וינברגר, אשר קבע כי הכאבם מחם סובלת התובעת, בגין העניק לה נכות בשיעור של 20%, גורמים ל"ירידה בתפקוד היומיומי".

בhinintn הحلכה לפיה זכאיות התובעת לפיצוי אך בגין העזרה החורגת מזו המצופה מבני משפחה ומהמקובל בנסיבות (ראו: ע"א 1164/02 קרנית – קרן לפיצוי נפגעי תאונות דרכים ני פלוני (2005)), מוצאת אני להעמיד את הפיצוי בגין העזרה שניתנה בעבר לתובעת על ידי בני משפחתה על סך של **75,000** ש"נ, נכון למועד פסיקתי.

בהתיחס לעתיד ומתווך תקווה ואמונה כי התובעת תצא בקרוב לחיים עצמאים ותנהל משק בית משלה (קניות, בישול, כביסה, ניקיון וכיוב), מוצאת אני לפ██וק לה פיצוי גלובלי בסך של **200,000** ש"נ, נכון למועד פסיקתי.

ocab וסבל .29

בהתאם להוראת תקנה 2(ב) לתקנות הפיצויים לנפגעי תאונות דרכים (חישוב פיצויים בשל נזק שאינו נזק ממש), תש"ז-1976 ובשים לב לשיעור נכותה הרפואית של התובעת (35%) וגילה (ילידת 12.12.1982) עומד הפיצוי בראש נזק זה על סך של **70,662** ש"נ, נכון למועד פסיקתי.

ニכי תגמולו המוסד לביטוח לאומי .30
התאונת הוכרה, כאמור, כראות עבודה ומשנקבע לתובעת נכות צמיתה בשיעור של 14.5% שולם לה מענק חד פעמי בסך של 24,396 ש"נ נכון ליום 30.9.2011 (מסמך 4 בתיק מוצגי הנتابעת). אין חולק כי יש לנכות עמוק זה מהפיצוי שנפסק לתובעת.

לטענת הנتابעת יש להוציא ולערוך ניכוי רعيוני של הגמלאות, אשר היו משתלמות לידי התובעת לו הייתה פונה למוסד לביטוח לאומי, כחוותה, בתביעה להחמרה על בסיס חוות הדעת הרפואיות שנערכו במסגרת הלק זה (42.5% נכות), ותביעה היה מתתקבל. סך הניכוי עומד על **723,610** ש"נ נכון ליום 31.1.2018 בהתאם לחווות דעת אקטוארית שהוגשה על ידי הנتابעת (ראו מסמכים 3-1 בתיק מוצגי הנتابעת).

התובעת לא הציגה כל ראייה לפיה פניה למוסד לביטוח לאומי בתביעה להחמרה - למיצוי זכויותיה, זאת חרף העובדה כי ביססה בקשהה לפני בית משפט השלום להतיר הבאתן של

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 17-02-40395 ר.פ. נ' כל חברה לביטוח בע"מ

1 ראיות לסתור את קביעת המוסד לביטוח לאומי על טענה להחמרה (ראו עוזה של התובעת
 2 בעמ' 60-61 לפורוטוקול הדיון), טענה אשר הוכחה בקביעותיהם של המומחים הרפואים
 3 שמונו בהליך זה.

4 על חובתה של התובעת לנحوו כך עד מהה הפסיכה לאורך שניים –
 5 **"על הנפגע חובה לפנות למל"ל על מנת שישולמו לו גמלאות, ואם חלה החמרה בנסיבות,**
 6 **לפנות בתביעה להגדיל את הגמלאות"**

7 (ע"א 15/3901 נחום בסה אביב תעשיית מטבח נתקצת נ' בשאראת (2016) (החדשה שלי – ש.ג.)

8 30.3 משכך הרי שבדין טענת הנتابעת ל"ኒכיו ריעוני", אשר סבורתני כי, בעת הזוו, נכון יהא
 9 לאורה להורות על הקפתה סכום השווה לסכום הניכוי הצפוי ולאפשר לתובעת לפנות
 10 למוסד לביטוח לאומי בתביעה להחמרה –
 11 "כאשר המזיק אינו מעביר, כי אם צד שלישי, אין תחולת ל██יף 83 לפוקודה (פקודת
 12 הנזיקן – ש.ג.), והכלל שליפוי יש לנכות מהפיצויים את תשומתי המוסד לביטוח לאומי
 13 הוא יציר הפסיכה ... במקרה כגון זה, אם הנזוק אינו מקבל גימלה מהמוסד לביטוח
 14 לאומי, אולם קיים סיכוי שאם יפנה אל המוסד יזכה בתוגמולים, יש שבית-המשפט
 15 מקיים את הפרש שבין הפיצוי לבין סך התוגמולים שקיים סיכוי שיתקבלו אצל הנזוק
 16 מכוח החוק, עד ליבור תביעתו של הנזוק מול המוסד לביטוח לאומי. היה ותידח
 17 תביעתו זו – יועבר הסכום המוקף לנזוק ..." (ע"א 02/8673 פורמן נ' גיל, פ"ד נח(2) 375)

18 20 מגנון זה של הקפתה הסך השווה לניכוי הריעוני נועד להגן על הנتابעת – היא הצד
 19 השלישי – החשופה לתביעה שהבה שיגיש נגדה המוסד לביטוח לאומי באם התובעת תפנה
 20 בתביעה להחמרה לאחר מתן פסק הדין וזוו התקבל, זאת במובן מעביר שהמוסד לביטוח
 21 לאומי אינו זכאי לחזור אליו.

22 30.4 לאור העובדה כי חוות הדעת האקטוארית שהוגשה כראיה מטעם הנتابעת נערכה על בסיס
 23 קביעות המומחים הרפואים מטעם בית המשפט, הרי שלאור קביעותי בכל הנוגע לנכונות
 24 הנפשית של התובעת (הפחתת הנכות שנקבעה על ידי ד"ר מילר והעמדתה על 10%), מתיירה
 25 אני לנتابעת לעורך ולהציג חוות דעת אקטוארית עדכנית,icutירתה בסיכוןיה.
 26 חוות הדעת תוגש בתוך 21 ימים, כך שהגשתה תקדם להעברת התשלום על פי פסק הדין לידי
 27 ב"כ התובעת.

28 30.5 בשולי הדברים אך לא בשולי חוות שיקות מוצאת אני לציין כי התובעת, מטבע הדברים, לא
 29 התייחס בסיכוןיה לניכוי גמלאות המוסד לביטוח לאומי כלל, כך גם בחירה שלא להביא
 30 טענותיה כנגד חוות הדעת האקטוארית שהוגשה (חרף דברי ב"כ התובעת בעמ' 11

בית המשפט המחויז בתל אביב - יפו

ת"א 17-02-40395 ר.פ. נ' כל חברת לביטוח בע"מ

לפרוטוקול הדיון), יותר מכך לא עטרה בבקשתה להזכיר לטיעוני הנتابעת בעניין זה בסיכון תשובה מטעה.

סוף דבר

חנני מחייבת את הנتابעת לשלם לתובעת פיצויים בסך כולל של 1,736,702 ₪, בגין המענק ששולם לה על ידי המוסד לביטוח לאומי (משוערך + ריבית).

התשלומים יבוצעו לאחר הנגשת חוות דעת אקטוארית עדכנית לצורך קביעת סכום הניכוי הרעוני, אשר יוקפא עד למצווי ההליכים במוסד לביטוח לאומי, הכל כאמור בסעיף 30 לעיל.

עוד תישא הנتابעת בחוזאות משפט כנד קובלות, כשהן נושאות הפרשי הצמדה וריבית ממוצע ההוצאה ועד התשלומים בפועל וכן בשכירות ע"ד בהתאם לדין.

ניתן היום, ח' אלול תשע"ט, 08 ספטמבר 2019, בהעדר הצדדים

שلومית יעקבוביץ, שופטת